

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ“ излази у издању на српскохрватском, односно хрватскохрватском, словеначком, македонском, албанском и мађарском језику. – Огласи по тарифи. – Жиро-рачун код Службе друштвеног књиговодства 60802-603-21943

Петак, 26. април 1991.

БЕОГРАД

БРОЈ 30

ГОД. XLVII

Цена овом броју је 24 динара. – Аконтација претплате за 1991. годину износи 1.190 динара. – Рок за рекламације 15 дана. – Редакција: Улица Јована Ристића бр. 1. Пошт. факс 226. – Телефони: Централна 650-155; Уредништво 651-885; Служба претплате 651-732; Телекс 11756; Телефакс 651-482

345.

На основу члана 315. тачка 3. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Председништво Социјалистичке Федеративне Републике Југославије издаје

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВОЈНОЈ ОБАВЕЗИ

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о војној обавези, који је усвојила Скупштина СФРЈ, на седници Савезног већа од 26. априла 1991. године.

П бр. 1344
26. априла 1991. године
Београд

Председник
Председништва СФРЈ,
др Борисав Јовић, с. р.

Председник
Скупштине СФРЈ,
др Слободан Глигоријевић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВОЈНОЈ ОБАВЕЗИ

Члан 1.

У Закону о војној обавези („Службени лист СФРЈ“, бр. 64/85 и 26/89) у члану 2. речи: „организације удруженог рада, месне заједнице, друге самоуправне организације и заједнице, друштвено-политичке и друштвене организације“ замењују се речима: „војнотериторијални органи, предузета, месне заједнице и друге организације и заједнице“.

Члан 2.

Члан 3. мења се и гласи:

„Надлежни војнотериторијални орган који одреди савезни секретар за народну одбрану обезбеђује спровођење војне обавезе на територији за коју је образован, усклађује њено извршавање са извршавањем других права и дужности у области општенародне одбране на тој територији и, у вези с тим, предузима потребне мере и сарађује с надлежним органима друштвено-политичке заједнице.“

Поред послова из става 1. овог члана, надлежни војнотериторијални орган води војну евиденцију војних обавезника и обавља друге послове у вези с вођењем војне евиденције прописане овим законом.“

Члан 3.

Члан 4. мења се и гласи:

„У извршавању планова популе оружаних снага, надлежни војнотериторијални органи у сарадњи са надлежним војним органима и органима друштвено-политичких заједница, доносе планове регрутовања и популе оружаних снага, остварују планове и извршавају друге послове и задатке у спровођењу војне обавезе.“

Војни орган који одреди савезни секретар за народну одбрану врши инспекцију послова војне обавезе.“

Члан 4.

У члану 9. став 4. речи: „или у оквиру права и дужности предвиђених законом надлежни орган у републици, односно аутономној покрајини“ бришу се.

Члан 5.

У члану 12. став 1. речи: „органа друштвено-политичких заједница, војних органа и других државних органа“ замењују се речима: „војнотериторијалних органа“.

Члан 6.

Члан 14. мења се и гласи:

„Прегледе и испитивања из члана 13. тачка 1. овог закона, на захтев надлежног војнотериторијалног органа, врше војне здравствене установе, односно друге здравствене установе. Узајамна права и обавезе војнотериторијалног органа по чијем захтеву се врше прегледи и испитивања и здравствених установа у којима се они врше, осим војних, уређују се уговором.“

Члан 7.

Члан 16. мења се и гласи:

„Регрутовање врше регрутне комисије које образује надлежни војнотериторијални орган.
Регрутну комисију сачињавају одређена војна и цивилна лица, од којих један члан мора бити лекар.
Председник регрутне комисије је војно лице.“

Члан 8.

У члану 18. став 3. мења се и гласи:

„Оцена неспособан за војну службу регрут се може дати само на основу лекарских и других прегледа и психолошких испитивања у војној здравственој установи.“

После става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Оцена да је регрут ограничено способан за војну службу или привремено неспособан за војну службу може се дати на основу лекарских и других прегледа, као и психолошких испитивања обављених у здравственим установама које су оспособљене за одговарајуће специјалистичке прегледе. Те установе одређује одговарајући војнотериторијални орган.“

Члан 9.

У члану 26. став 2. мења се и гласи:

„Регруте за питомце школе за резервне официре бира комисија коју образује надлежни војнотериторијални орган.“

Члан 10.

У члану 30. ст. 2. и 3, члану 50. став 3, члану 57. став 1, члану 58. став 2, члану 60. став 3, члану 61, члану 71. ст. 3. и 7, члану 78. став 1, члану 79. ст. 1, 2. и 3, члану 80. став 1. и члану 82. речи: „орган друштвено-политичке заједнице“, у различитим падежима, замењују се речима: „војнотериторијални орган“, у одговарајућем падежу.

Члан 11.

У члану 53. став 1. после тачке 5. додају се нове тач. 6. и 7, које гласе:

„6) ако лице у резервном саставу (мушкарац) користи додатно породилско одсуство - док такав разлог постоји;
7) ако лице у резервном саставу има утврђен термин за закључивање брака - до идућег позива на војну вежбу.”

Члан 12.

У члану 53. ст. 3. и 5, члану 66. и члану 72. ст. 1. и 4. речи: „организација удруженог рада или друга самоуправна организација или заједница”, у различитим падежима, замењују се речима: „предузеће и друга организација и заједница”, у одговарајућем падежу, а речи: „орган друштвено-политичке заједнице” замењују се речима: „војнотериторијални орган”.

Члан 13.

У члану 55. став 1. мења се и гласи:
„Лице у резервном саставу код кога је настала промена здравственог стања која утиче на његову способност за војну службу, дужно је да војнотериторијалном органу поднесе медицинску документацију на основу које надлежна војнолекарска комисија оцењује његову способност за војну службу.”

Ст. 3. и 4. бришу се.

Члан 14.

У члану 64. речи: „органа у републици, односно аутономној покрајини” замењују се речима: „војнотериторијалног органа”.

Члан 15.

У члану 68. став 2. речи: „или скупштини самоуправне интересне заједнице” бришу се.

У ставу 10. речи: „организација удруженог рада и друга самоуправна организација” замењују се речима: „предузеће или друга организација”.

Члан 16.

У члану 69. став 1. речи: „орган у републици, односно аутономној покрајини” замењују се речима: „војнотериторијални орган”.

У ставу 5. речи: „Организације удруженог рада и друге самоуправне организације” замењују се речима: „Предузећа и друге организације”.

Члан 17.

У члану 70. речи: „организације удруженог рада и друге самоуправне организације” замењују се речима: „предузећа и друге организације”.

Члан 18.

У члану 73. став 1. речи: „орган друштвено-политичке заједнице” замењују се речима: „војнотериторијални орган”.

У тачки 3. реч: „регруту” брише се.

У ставу 4. речи: „организацији удруженог рада или другој самоуправној организацији” замењују се речима: „предузећу или другој организацији”.

Члан 19.

У члану 75. ст. 1. и 2. речи: „орган друштвено-политичке заједнице”, у различитим падежима, замењују се речима: „војнотериторијални орган”, у одговарајућем падежу.

У ставу 4. речи: „орган у републици, односно аутономној покрајини” замењују се речима: „војнотериторијални орган”.

Члан 20.

У члану 77. став 1. број: „100.000” замењује се бројем „1.000,00”, а број: „1.000.000” - бројем: „10.000,00”.

Члан 21.

У члану 78. став 1. број: „50.000” замењује се бројем: „500,00”, а број: „500.000” - бројем: „4.500,00”.

Члан 22.

У члану 79. став 1. број: „250.000” замењује се бројем: „10.000,00”, а број: „2.500.000” - бројем: „45.000,00”.

У ст. 2. и 3. број: „50.000” замењује се бројем: „1.000,00”, а број: „500.000” - бројем: „10.000,00”.

Члан 23.

У члану 80. став 1. уводна реченица мења се и гласи:
„Новчаном казном од 10.000,00 до 45.000,00 динара казниће се за прекршај предузеће и друга организација и заједница, односно правно лице.”

Став 2. мења се и гласи:

„За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 1.000,00 до 10.000,00 динара и одговорно лице у предузећу и другој организацији и заједници, односно правном лицу.”

Став 3. мења се и гласи:

„За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 1.000,00 до 10.000,00 динара и одговорно лице у органу друштвено-политичке заједнице или другом државном органу.”

Члан 24.

У члану 81. став 1. број: „250.000” замењује се бројем: „10.000,00”, а број: „1.500.000” - бројем: „45.000,00”.

У ставу 1. тачка 1. речи: „друштвено-политичке заједнице” бришу се.

Члан 25.

У члану 82. број: „100.000” замењује се бројем: „4.500,00”.

Члан 26.

Послови војне обавезе које су до ступања на снагу овог закона вршили органи друштвено-политичких заједница, а које ће у складу са одредбама овог закона вршити надлежни војнотериторијални органи, пренеће се на те органе најдоцније до 30. јуна 1991. године, на начин који утврди савезни секретар за народну одбрану.

Члан 27.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

346.

На основу члана 315. тачка 3. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Председништво Социјалистичке Федеративне Републике Југославије издаје

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КОНТРОЛИ КВАЛИТЕТА ПОЉОПРИВРЕДНИХ И ПРЕХРАМБЕНИХ ПРОИЗВОДА У СПОЉНОТРГОВИНСКОМ ПРОМЕТУ

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о контроли квалитета пољопривредних и прехранбених производа у спољнотрговинском промету, који је усвојила Скупштина СФРЈ, на седници Већа република и покрајина од 26. априла 1991. године.

П бр. 1365
26. априла 1991. године
Београд

Председник
Председништва СФРЈ,
др Борисав Јовић, с. р.

Председник
Скупштине СФРЈ,
др Слободан Глигоријевић, с. р.

ЗАКОН**О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КОНТРОЛИ КВАЛИТЕТА ПОЉОПРИВРЕДНИХ И ПРЕХРАМБЕНИХ ПРОИЗВОДА У СПОЉНОТРГОВИНСКОМ ПРОМЕТУ****Члан 1.**

У Закону о контроли квалитета пољопривредних и прехранбених производа у спољнотрговинском промету („Службени лист СФРЈ”, бр. 28/75, 70/78 и 54/86) у члану 1. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Производи који се привремено увозе ради оплемењивања (прераде, дораде и обраде) не подлежу контроли квалитета, осим оне количине тих производа којом се наплаћује извршено оплемењивање.”

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 2.

У члану 3. став 2. после речи: „купцем” зарез и речи: „ако за поједине производе намењене извозу није прописан посебан извозни квалитет на основу чл. 31. и 32. Закона о стандардизацији” бришу се.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Ако са страним купцем није уговорен извозни квалитет, производи који се извозе морају у погледу квалитета одговарати прописима за стављање у промет на унутрашњем тржишту.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 3.

У члану 11. став 2. после речи: „као и за производе” додају се речи: „који одступају од прописаног квалитета, а”, а речи: „члана 38.” бришу се.

Члан 4.

У члану 16. после става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

„Док се налазе у карантину, производи из става 3. овог члана морају се чувати под условима који онемогућавају промену квалитета и мешање или замену са другим производима, осим за производе код којих би свако чување у карантину изазвало квалитативне промене.”

Члан 5.

У чл. 7. до 20. речи: „организација удруженог рада”, у различитим падежима, замењују се речју: „предузеће”, у одговарајућем падежу.

У члану 5. става 2, члану 6. став 2, члану 7. став 6. и члану 17. став 1. речи: „савезни секретар за тржиште и опште привредне послове”, у различитим падежима, замењују се речима: „функционер који руководи савезним органом управе надлежним за послове трговине”, у одговарајућем падежу.

У члану 8. став 5, члану 10. став 4, члану 12. став 2. и члану 13. став 4. речи: „Савезни секретаријат за тржиште и опште привредне послове”, у различитим падежима, замењују се речима: „савезни орган управе надлежан за послове трговине”, у одговарајућем падежу.

У члану 7. став 6. и члану 17. став 1. речи: „Савезним комитетом за пољопривреду” замењују се речима: „савезним органом управе надлежним за послове пољопривреде”.

Члан 6.

У члану 18. став 1. речи: „од 200.000 до 5.000.000” замењују се речима: „од 45.000 до 450.000”.

После тачке 4. додаје се тачка 5, која гласи:

„5) ако производе из члана 16. став 3. не држи у карантину уз услове прописане у члану 16. став 5”.

У ставу 2. речи: „од 30.000 до 300.000” замењују се речима: „од 2.500 до 25.000”.

У ставу 3. речи: „од 30.000 до 300.000” замењују се речима: „од 2.500 до 25.000”.

Члан 7.

У члану 19. речи: „од 30.000 до 300.000” замењују се речима: „од 2.500 до 25.000”.

Члан 8.

У члану 20. став 1. речи: „од 20.000 до 500.000” замењују се речима: „од 4.500 до 45.000”.

У ставу 2. речи: „од 10.000 до 200.000” замењују се речима: „од 1.000 до 10.000”.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

347.

На основу члана 315. тачка 3. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Председништво Социјалистичке Федеративне Републике Југославије издаје

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАБРАНИ ОДРЖАВАЊА И УСПОСТАВЉАЊА ЕКОНОМСКИХ ОДНОСА СА ЈУЖНОАФРИЧКОМ РЕПУБЛИКОМ**

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о забрани одржавања и успостављања економских односа са Јужноафричком Републиком, који је усвојила Скупштина СФРЈ, на седници Већа република и покрајина од 26. априла 1991. године.

П бр. 1349
26. априла 1991. године
Београд

Председник
Председништва СФРЈ,
др Борисав Јовић, с. р.

Председник
Скупштине СФРЈ,
др Слободан Глигоријевић, с. р.

ЗАКОН**О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАБРАНИ ОДРЖАВАЊА И УСПОСТАВЉАЊА ЕКОНОМСКИХ ОДНОСА СА ЈУЖНОАФРИЧКОМ РЕПУБЛИКОМ****Члан 1.**

У Закону о забрани одржавања и успостављања економских односа са Јужноафричком Републиком („Службени лист СФРЈ”, бр. 45/63) у члану 1. ст. 1. и 2. речи: „Домаћим правним и физичким лицима” замењују се речима: „Домаћим правним лицима, предузетницима и домаћим физичким лицима”.

Члан 2.

Члан 3. мења се и гласи:

„Члан 3.

Изузетно од одредаба чл. 1. и 2. овог закона, домаћа предузећа и друга правна лица могу закључивати уговоре о економској сарадњи са фирмама из Јужноафричке Републике или уговоре о увозу робе пореклом из Јужноафричке Републике, осим уговора којима се на основу резолуције Генералне скупштине и Савета безбедности Уједињених нација забрањује промет робе и услуга са Јужноафричком Републиком у области нафте, наоружања, муниције, војне опреме, материјала за производњу и одржавање наоружања и муниције, лиценци, патената и резервних делова за војну индустрију, као и увоз златника из Јужноафричке Републике.

Предузетници могу закључивати уговоре, осим за робу из става 1. овог члана, о извозу сопствених производа и услуга, односно уговоре о увозу за сопствену производњу и услуге.

Одредбе чл. 1. и 2. овог закона не односе се на туристичка путовања грађана СФРЈ и грађана Јужноафричке Републике.”.

Члан 3.

У члану 4. став 1. речи: „од 500.000 до 5.000.000” замењују се речима: „од 45.000 до 450.000”.

После тачке 4. додаје се тачка 5, која гласи:

„5) ако закључи уговор са фирмама из Јужноафричке Републике о увозу, односно извозу робе из члана 3. овог закона”.

У ставу 2. речи: „од 40.000 до 200.000” замењују се речима: „од 2.500 до 25.000”.

Члан 4.

После члана 4. додаје се нови члан 4а. који гласи:

„Члан 4а.

Новчаном казном до двадесетоструког износа почињене штете, неизвршене обавезе или вредности робе, односно услуге која је предмет прекршаја, казниће се за прекршај предузетник за радње из члана 4. став 1. тачка 5. овог закона.

За радње из става 1. овог члана може се уз новчану казну изрећи и заштитна мера забране вршења самосталне делатности у трајању од три месеца до једне године.”.

Члан 5.

У члану 5. број: „300.000” замењује се бројем: „10.000”.

Члан 6.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

348.

На основу члана 308. став 1. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Скупштина СФРЈ, на седници Већа република и покрајина од 26. априла 1991. године, донела је

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ОДЛУКЕ О ПРОДУЖЕЊУ МАНДАТА ДЕЛЕГАТА ИЗ СКУПШТИНА СОЦИЈАЛИСТИЧКИХ РЕПУБЛИКА И СКУПШТИНА СОЦИЈАЛИСТИЧКИХ АУТОНОМНИХ ПОКРАЈИНА У ВЕЋУ РЕПУБЛИКА И ПОКРАЈИНА СКУПШТИНЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ, КАО И ФУНКЦИОНЕРА У ВЕЋУ РЕПУБЛИКА И ПОКРАЈИНА КОЈЕ ОНО БИРА, ОДНОСНО ИМЕНУЈЕ

Члан 1.

У Одлуци о продужењу мандата делегата из скупштина социјалистичких република и скупштина социјалистичких аутономних покрајина у Већу република и покрајина Скупштине Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, као и функционера у Већу република и покрајина које оно бира, односно именује („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/90) у члану 1. речи: „15. маја 1991. године” замењују се речима: „31. децембра 1991. године”.

Члан 2.

Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Скупштина СФРЈ

АС бр. 1374
26. априла 1991. године
Београд

Председник
Скупштине СФРЈ,
др Слободан Глигоријевић, с. р.

Потпредседник
Већа република и покрајина,
Драгомир Ракић, с. р.

349.

На основу члана 288. тачка 3. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, а у вези са чланом 315. тачка 4. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Скупштина СФРЈ, на предлог Председништва СФРЈ, на седници Савезног већа од 25. априла 1991. године и на седници Већа република и покрајина од 26. априла 1991. године, донела је

ОДЛУКУ

О ИЗБОРУ СУДИЈА УСТАВНОГ СУДА ЈУГОСЛАВИЈЕ

За судије Уставног суда Југославије бирају се:

- из Социјалистичке Републике Црне Горе проф. др Слободан Благојевић, председник Уставног суда СР Црне Горе и редовни професор Правног факултета у Титограду;
- из Републике Хрватске Владимир Шекс, потпредседник Сабора Републике Хрватске;
- из Републике Србије проф. др Ратко Марковић, професор Правног факултета у Београду и Правног факултета у Крагујевцу.

Скупштина СФРЈ

АС бр. 1357
26. априла 1991. године
Београд

Председник
Скупштине СФРЈ,
др Слободан Глигоријевић, с. р.

Потпредседник
Већа република и
покрајина,
Драгомир Ракић, с. р.

Председник
Савезног већа,
Богдана Глумац-Леваков, с. р.

350.

Полазећи од Експозеа председника Савезног извршног већа на седници оба већа Скупштине СФРЈ од 19. априла 1991. године и материјала Уставно-правни и политички односи у земљи и њихов утицај на остваривање реформе, Основни проблеми остваривања економске реформе и Проблеми у спровођењу Програма Савезног извршног већа за ефикасније функционисање система у прелазном периоду, расправе у радним телима Савезног већа и на седници Већа од 24. априла 1991. године Скупштина СФРЈ, на основу члана 137. Пословника Савезног већа Скупштине СФРЈ, на седници Савезног већа од 25. априла 1991. године, донела је следеће

ЗАКЉУЧКЕ

1. Савезно веће Скупштине СФРЈ оцењује да је у Експозеу председника Савезног извршног већа и у материјалима Савезног извршног већа дата подробна анализа проблема у остваривању друштвено-економске и политичке реформе, која представља добру основу за сагледавање ефеката, ваљаности и квалитета мера које су предузимане.

Савезно веће истовремено истиче да у Експозеу и у материјалима није довољно указано на слабости и благовременост мера које је предузимало или предлагало Савезно извршно веће и колико су те мере, у условима одступања од политике привредне и друштвене реформе и неравномерног спровођења реформи у свим деловима земље, допринеле стању у коме се налази привреда и друштво у целини.

2. У Програму Савезног извршног већа треба доградити мере којим би се зауставиле негативне тенденције пада производње, друштвеног производа и инвестирања, што би довело и до побољшања економског положаја радника.

Савезно веће Скупштине СФРЈ сматра да домаћу производњу треба стално излагати светској конкуренцији, уз истовремену примену система селективне заштите домаће производње адекватнијом политиком либерализације увоза.

3. Монетарно-кредитна политика треба да буде уједначена, флексибилна и усмерена на заустављање пада производње и стварање услова за њено оживљавање.

4. Савезно веће Скупштине СФРЈ сматра да је неопходно водити политику реалног курса динара, као кључне полуге сваког реформског програма, извозне мотивације привреде и реалног димензионарања увоза.

5. Одлучно треба наставити трансформацију друштвене својине у друге облике својине и као једног од видова прибављања додатног капитала, а у складу са Законом о друштвеном капиталу.

Савезно веће Скупштине СФРЈ истиче посебан значај спровођења стамбене реформе кроз коју треба да се обезбеде значајна средства, не само за стамбену репродукцију него и за динамизирање привреде.

6. Савезно веће Скупштине СФРЈ захтева целовите, свеобухватне и ефикасне социјалне програме на нивоу друштвено-политичких заједница, не условљавајући коришћење средстава за те програме ангажовањем средстава предузећа за раднике који су остали без посла као технолошки вишак.

7. Савезно веће Скупштине СФРЈ подржава Програм Савезног извршног већа за функционисање система у прелазном периоду и задужује Савезно извршно веће да у што краћем року предложи Скупштини СФРЈ одговарајуће законе, односно да предузме мере које су у његовој надлежности за спровођење Програма.

Савезно веће сматра да Програм Савезног извршног већа може успети само уз услов да се постигне политички консензус о његовом прихватању и спровођењу. Политички консензус је потребно постићи и о евентуално редукованом Програму Савезног извршног већа.

8. Савезно веће Скупштине СФРЈ сматра да успешно остваривање Програма Савезног извршног већа, а нарочито заустављање пада производње, није могуће без значајније међународне финансијске подршке. Веће подржава напоре Савезног извршног већа да се та финансијска подршка што пре оствари.

9. Савезно веће Скупштине СФРЈ поново позива скупштине република и скупштине аутономних покрајина, које то до сада нису учиниле, да у што краћем року дају сагласност на амандмане XLIX до LXXII на Устав СФРЈ, или само на оне амандмане који омогућавају спровођење реформе економског и политичког система и вишестраначке изборе на савезном нивоу.

Савезно веће задужује Савезно извршно веће да у што краћем року припреми и Већу достави предлог за доношење закона за спровођење вишестраначких избора за Савезно веће Скупштине СФРЈ.

10. Савезно веће Скупштине СФРЈ ће се, у складу са својим уставним правима и одговорностима, ангажовати на постизању договора о будућем уређењу југословенске заједнице.

11. Савезно веће Скупштине СФРЈ задужује Савезно извршно веће да Скупштини СФРЈ месечно подноси извештаје о спровођењу Програма, а радна тела Већа да редовно прате, у оквиру свог делокруга, спровођење тог програма.

12. Ови закључци објавиће се у „Службеном листу СФРЈ“.

Скупштина СФРЈ

Бр. 06.2-48/91-025
25. априла 1991. године
Београд

Председник
Скупштине СФРЈ,
др Слободан Глигоријевић, с. р.

Председник
Савезног већа,
Богдана Глумац-Леваков, с. р.

351.

Поводом разматрања проблематике слободног протока информација на целом југословенском простору, Скупштина СФРЈ, на основу члана 137. Пословника Савезног већа Скупштине СФРЈ, на седници Савезног већа од 25. априла 1991. године, донела је

ЗАКЉУЧКЕ

1. Савезно веће Скупштине СФРЈ оцењује да међуре-публичко и међунационално конфронтирање, путем ме-

дијског рата, у многоструком доприноси националној конфрон-тацији и искључивости, расприравању националистичких страсти и, са своје стране, онемогућава стварање повољ-није атмосфере за текуће договарање о будућем устројству земље. Такво стање је израз дубоке економске кризе и по-стојећих монопола, затворености информативног простора у појединим срединама и беспримерно дириговане уре-ђивачке политике, нарочито у једном броју републичких јавних гласила.

2. Савезно веће Скупштине СФРЈ упозорава да се у постојећој ситуацији у целој земљи драстично крше права грађана, гарантована Уставом СФРЈ и бројним међуна-родним документима, којима је зајемчена слобода штампе и других видова информисања и јавног изражавања, и право грађана да буду обавештени о догађајима у земљи и у свету, као и обавеза штампе, радија и телевизије да исти-нитно и објективно о томе обавештавају јавност.

3. Савезно веће Скупштине СФРЈ наглашава да је право на слободно информисање индивидуално право сва-ког грађанина као појединца, који мора бити заштићен од свих облика насиља путем усkraивања информација и њиховог тенденциозног коришћења.

4. Савезно веће Скупштине СФРЈ истиче да је потпу-но поштовање ових принципа од суштинског значаја за свестрано повезивање Југославије са европским интегра-цијама и за обезбеђивање слободних комуникација и сло-бодног протока људи и идеја, те за укључивање наше зем-ље у европске и светске информативне просторе. На то нас упућују и документи Конференције о европској безбедно-сти и сарадњи, које је потписала и Југославија, и који изри-чито обавезују државе потписнице да својим грађанима обезбеде слободу изражавања и право на комуницирање, што укључује и право примања и давања информација и идеја без мешања јавних органа и без обзира на границе, а што подлеже само оним ограничењима која су прописана законом и која су у складу са међународним нормама.

5. Стога, Савезно веће Скупштине СФРЈ указује на неопходност стриктног и доследног примењивања одред-би Закона о основама система јавног информисања и на потребу да сви субјекти информисања својим укупним де-ловањем доприносе стварању услова за афирмисање њего-вих основних начела слободног објективног и правременог информисања целокупне јавности.

6. Савезно веће Скупштине СФРЈ инсистира да се у целој земљи обезбеди слободан проток информација и об-јективно информисање о раду највиших органа федераци-је, република и аутономних покрајина. У том смислу, Са-везно веће налаже Савезном извршном већу да са над-лежним органима република и аутономних покрајина на-стави започети поступак договарања о обезбеђењу услова за слободан проток информација, да се оствари увид у по-гледу услагашавања републичких закона о информисању са Законом о основама система јавног информисања и на тој основи заједно са надлежним републичким органима оцени примена тих закона у погледу оснивања (и оствари-вања оснивачких права) јавних гласила, именовање дирек-тора и главних и одговорних уредника, усвајања и остваривања уређивачке политике, одговорности извора и ауто-ра информација, те да се о свему томе обавесте Скупшти-на СФРЈ и јавност.

7. Савезно веће Скупштине СФРЈ указује на посебну улогу и одговорност савезних јавних гласила за објектив-но, равномерно и равноправно информисање јавности из свих средина о догађајима и збивањима од општег знача-ја. У том смислу, Савезно веће подржава мере Савезног извршног већа и на трансформацији и оспособљавању са-везних јавних гласила за остваривање такве њихове улоге.

Савезно веће сматра да савезним јавним гласилима треба обезбедити исте услове привређивања (порези и до-приноси) као и осталим јавним гласилима.

8. Имајући у виду улогу и значај јавних гласила за по-вољно решавање нагомиланих проблема и кризе у којој се наше друштво налази, Савезно веће Скупштине СФРЈ ука-зује на њихову одговорност у стварању услова за слобод-ан проток информација, као предуслова укупне демокра-тизације друштва. Стога, Савезно веће сматра да одгова-рајућим мерама треба подстицати самосталан развој јав-них гласила и њихову тржишну оријентацију ради омогу-

ћавања слободне конкуренције и спречавања монопола у информисању.

9. Савезно веће Скупштине СФРЈ позива скупштине република и скупштине аутономних покрајина, њихова извршна већа, све политичке странке, осниваче јавних гласила, редакције, удружења новинара и све посленике јавне речи да са своје стране допринесу прекиду медијског рата и стварању услова за равноправан дијалог и договарање у миру о будућем устројству земље, на основу аргумената који ће се објективно предочавати јавности.

10. Савезно веће Скупштине СФРЈ и у овој прилици сматра да су обезбеђење мира и сигурности грађана битан услов за решавање нагомиланих проблема и кризе у којој се наше друштво налази, за мирно, без притисака и дисквалификација, договарање о будућности земље у чему штампа, радио и телевизија треба да врше своју незаменљиву, прогресивну демократску улогу у интересу сваког појединачно и свих народа и народности Југославије заједно.

11. Ови закључци објавиће се у „Службеном листу СФРЈ”.

Скупштина СФРЈ

Бр. 65-1/91-025
25. априла 1991. године
Београд

Председник
Скупштине СФРЈ,
др Слободан Глигоријевић, с. р.

Председник
Савезног већа,
Богдана Глумац-Леваков, с. р.

352.

На основу члана 1. став 2. Закона о посебној такси на увезену робу („Службени лист СФРЈ”, бр. 31/70), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ОСЛОБОЂЕЊУ ОД ПЛАЋАЊА ПОСЕБНЕ ТАКСЕ НА УВЕЗЕНУ РОБУ НА УВОЗ ОДРЕЂЕНЕ РОБЕ

1. На увоз 1000 комада моторних возила за превоз робе из тар. броја 87.04 Царинске тарифе не плаћа се посебна такса на увезену робу прописана Одлуком о плаћању посебне таксе на увезену робу у 1991. години („Службени лист СФРЈ”, бр. 83/90, 6/91, 8/91, 9/91, 13/91 и 22/91).

2. Моторна возила из тачке 1. ове одлуке увозе се на основу потврде Привредне коморе Југославије у којој је

354.

На основу члана 2. Закона о посебним дажбинама при увозу пољопривредних и прехрамбених производа („Службени лист СФРЈ”, бр. 70/89), у споразуму са савезним секретаром за пољопривреду, савезни секретар за трговину издаје

НАРЕДБУ

О ВИСИНИ ПОСЕБНЕ ДАЖБИНЕ ПРИ УВОЗУ ПОЉОПРИВРЕДНИХ И ПРЕХРАМБЕНИХ ПРОИЗВОДА

1. Посебна дажбина представља разлику између увозне цене увећане за износ царине и других увозних дажбина и просечне цене на домаћем тржишту.

2. Просечне цене на домаћем тржишту, у смислу тачке 1. ове наредбе, јесу:

Редни број	Тарифни број Царинске тарифе	Тарифна ознака	Наименовање робе	Просечна цена на домаћем тржишту
1	2	3	4	5
1	01.02	0102.90	Живе животиње, врста говеда:	Дин/kg
		0102.901	– Остало:	
		0102.904	– бикови	21,00
		0102.905	– јунад за тов (од 200 до 280 kg)	27,00
		0102.906	– јунад, утовљена преко 280 до 450 kg	27,00
			– јунад, остала	21,00

назначен корисник робе, количина робе и тарифна ознака Царинске тарифе.

3. Савезна управа царина води посебну евиденцију о увозу моторних возила из тачке 1. ове одлуке, до количине од 1000 комада, на основу потврде Привредне коморе Југославије и увозне царинске декларације.

4. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Савезно извршно веће

Е. п. бр. 141
25. априла 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

353.

На основу члана 1. став 2. Закона о плаћању посебне дажбине за изравнање пореског оптерећења увезене робе („Службени лист СФРЈ”, бр. 83/80), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ОСЛОБОЂЕЊУ ОД ПЛАЋАЊА ПОСЕБНЕ ДАЖБИНЕ ЗА ИЗРАВНАЊЕ ПОРЕСКОГ ОПТЕРЕЂЕЊА УВЕЗЕНЕ РОБЕ НА УВОЗ ОДРЕЂЕНЕ РОБЕ

1. На увоз 1000 комада моторних возила за превоз робе из тар. броја 8704 Царинске тарифе не плаћа се посебна дажбина за изравнање пореског оптерећења увезене робе прописана Одлуком о одређивању робе на коју се плаћа посебна дажбина за изравнање пореског оптерећења увезене робе у 1991. години („Службени лист СФРЈ”, бр. 83/90, 6/91, 8/91, 9/91, 13/91 и 22/91).

2. Моторна возила из тачке 1. ове одлуке увозе се на основу потврде Привредне коморе Југославије у којој је назначен корисник робе, количина робе и тарифна ознака Царинске тарифе.

3. Савезна управа царина води посебну евиденцију о увозу моторних возила из тачке 1. ове одлуке, до количине од 1000 комада, на основу потврде Привредне коморе Југославије и увозне царинске декларације.

4. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Савезно извршно веће

Е. п. бр. 140
25. априла 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

1	2	3	4	5
2	01.03	0103.9	Свиње, живе:	
		0103.91	- Остало:	
		0103.913	-- масе мање од 50 kg:	25,00
		0103.919	--- масне за клање	25,00
		0103.92	--- остало	
		0103.922	-- масе 50 kg или веће:	21,00
		0103.923	--- меснате за клање	17,50
		0103.929	--- масне за клање	17,50
			--- остало	
3	01.04	0104.10	Овце и козе, живе:	
		0104.102	- Овце:	21,00
		0104.109	--- за клање	32,00
			--- јагњад, остала	
4	01.05	0105.9	Живина домаћа, жива (кокошке, патке, гуске, ћурке и бисерке):	
		0105.91	- Остало:	
		0105.919	-- кокошке:	9,00
			--- остале	
5	02.01	0201.10	Месо говеђе, свеже или расхлађено:	
		0201.101	- Трупови и полутке:	47,00
		0201.102	--- телећи	38,80
		0201.103	--- јунећи	27,70
		0201.109	--- говеђи	27,70
		0201.20	--- остали	
		0201.201	- Остали комади са костима:	58,10
		0201.202	--- телећи	
		0201.2021	--- јунећи:	38,80
		0201.2022	---- компензиране четврти	33,80
		0201.2023	---- предње четврти	45,00
		0201.2029	---- задње четврти	27,00
		0201.203	---- остало	
		0201.2031	--- говеђи:	27,70
		0201.2032	---- компензиране четврти	24,10
		0201.2033	---- предње четврти	32,20
		0201.2039	---- задње четврти	19,30
		0201.30	--- остало	
		0201.301	- Без костију:	77,50
		0201.302	--- телећи	
		0201.3021	--- јунећи:	47,00
		0201.3022	---- компензиране четврти	40,60
		0201.3023	---- предње четврти	54,10
		0201.3029	---- задње четврти	32,30
		0201.303	---- остало	
		0201.3031	--- говеђе:	31,90
		0201.3032	---- компензиране четврти	27,70
		0201.3033	---- предње четврти	37,00
		0201.3039	---- задње четврти	22,30
		0201.309	---- остало	33,80
6	02.02	0202.10	Месо говеђе, смрзнуто:	
		0202.101	- Трупови и полутке:	32,90
		0202.102	--- телећи	27,20
		0202.103	--- јунећи	19,40
		0202.109	--- говеђи	19,40
		0202.20	--- остало	
		0202.201	- Остали комади са костима:	40,70
		0202.202	--- телећи	
		0202.2021	--- јунећи:	29,20
		0202.2022	---- компензиране четврти	25,40
		0202.2023	---- предње четврти	33,80
		0202.2029	---- задње четврти	20,30
		0202.203	---- остало	
		0202.2031	--- говеђи:	20,80
		0202.2032	---- компензиране четврти	18,10
		0202.2033	---- предње четврти	24,20
		0202.2039	---- задње четврти	14,50
		0202.209	---- остало	20,20
		0202.30	--- остало	
		0202.301	- Без костију:	54,30
		0202.302	--- телећи	
		0202.3021	--- јунећи:	35,20
		0202.3022	---- компензиране четврти	30,40
		0202.3023	---- предње четврти	40,50
		0202.3029	---- задње четврти	24,20
		0202.303	---- остало	
			--- говеђе:	

1	2	3	4	5
		0202.3031	---- компензиране четврти	23,90
		0202.3032	---- предње четврти	20,80
		0202.3033	---- задње четврти	27,80
		0202.3039	---- остало	16,70
		0202.309	--- остало	25,40
7	02.03		Месо свињско, свеже, расхлађено или смрзнуто:	
		0203.1	- Свеже или расхлађено:	
		0203.11	-- трупови и полутке:	
			Ех.	
			- трупови и полутке са кожом и поткожним масним ткивом, главом, предњим и задњим ногама	23,40
			- трупови и полутке са кожом и поткожним масним ткивом, без главе, предњих и задњих ногу	26,80
			- трупови и полутке без коже, поткожног масног ткива, главе, предњих и задњих ногу (гуљена полутка)	40,20
			- трупови и полутке без коже, поткожног масног ткива, главе, предњих и задњих ногу, груди, ребара и трбушине (француска обрада)	41,90
		0203.12	-- бутови, плећке и комади од њих, са костима:	
			- бутови и комади од њих, са костима	51,00
			- плећке и комади од њих, са костима	40,70
		0203.19	-- остало:	
			Ех.	
			- бутови и комади од њих, без костију	57,10
			- плећке и комади од њих, без костију	45,80
			- леђа	48,60
			- слабина са филеом	51,00
			- слабина без филеа	48,60
			- врат	38,90
			- груди	20,00
			- ребра, трбушина, коленица и подлактица	15,10
		0203.2	- Смрзнуто:	
		0203.21	-- трупови и полутке:	
			Ех.	
			- трупови и полутке са кожом и поткожним масним ткивом, главом, предњим и задњим ногама	19,50
			- трупови и полутке са кожом и поткожним масним ткивом, без главе, предњих и задњих ногу	22,50
			- трупови и полутке без коже, поткожног масног ткива, главе, предњих и задњих ногу (гуљена полутка)	33,50
			- трупови и полутке без коже, поткожног масног ткива, главе, предњих и задњих ногу, груди, ребара и трбушине (француска обрада)	35,00
		0203.22	-- бутови, плећке и комади од њих, са костима:	
			Ех.	
			- бутови и комади од њих, са костима	40,30
			- плећке и комади од њих, са костима	32,60
		0203.29	-- остало:	
			Ех.	
			- бутови и комади од њих, без костију	45,70
			- плећке и комади од њих, без костију	36,60
			- леђа	38,90
			- слабина са филеом	40,80
			- слабина без филеа	38,90
			- врат	29,50
			- груди	16,00
			- ребра, трбушина, коленица и подлактица	12,10
8	02.04		Месо овчије или козије, свеже, расхлађено или смрзнуто:	
		0204.10	- Трупови и полутке, јагњећи, свежи или расхлађени	48,20
		0204.2	- Остало месо овчије, свеже или расхлађено:	
		0204.21	-- трупови и полутке	32,00
		0204.22	-- остали комади са костима	32,00
		0204.23	-- без костију	39,90
		0204.4	- Остало месо овчије, смрзнуто:	
		0204.41	-- трупови и полутке	23,50
		0204.42	-- остали комади са костима	23,50
		0204.43	-- без костију	29,10
9	02.07		Месо и јестиви отпаци, од живине из тар. броја 01.05, свежи, расхлађени или смрзнати:	
		0207.10	- Живина, неисечена у комаде, свежа или расхлађена	20,10
		0207.2	- Живина, неисечена у комаде, смрзнута:	
		0207.21	-- кокошке, домаће	14,80
		0207.3	- Живина исечена у комаде и отпаци, укључујући цигерице, свежи или расхлађени:	

1	2	3	4	5
		0207.39	-- остало	18,00
		0207.4	- Живина исечена и отпаци осим цигерице, смрзнуте:	
		0207.41	-- од кокошака, домаћих	12,60
10	04.01		Млеко и павлака, неконцентровани и без додатог шећера или других материја за заслађивање:	Дин/1
11	04.02	0401.20	- Са садржајем масноће преко 1% до 6% по маси	4,10
			Млеко и павлака, концентровани или са садржајем додатог шећера или других материја за заслађивање:	Дин/kg
		0402.2	- У праху, гранулама или другим чврстим облицима, са садржајем масноће преко 1,5% по маси:	
		0402.21	-- без додатог шећера или других материја за заслађивање	45,00
		0402.9	- Остало:	Дин/1
12	04.05	0402.91	-- без додатог шећера или других материја за заслађивање	12,00
		0405.00	Маслац и остале масноће и уља, добијени од млека:	Дин/kg
		0405.001	---- маслац свеж	60,00
13	04.09	0409.00	Мед, природни:	
		0409.001	---- у паковањима до 25 kg	25,00
		0409.009	---- у осталим паковањима	22,70
14	10.01		Пшеница и наполица:	
		1001.10	- Тврда пшеница:	
		1001.102	---- остала	2,30
		1001.90	- Остало:	
		1001.902	---- остала пшеница	2,30
15	10.03	1003.00	Јечам:	
		1003.002	---- пиварски	2,10
16	10.05		Кукуруз:	
		1005.90	- Остали:	
		1005.901	---- бели	2,50
		1005.902	---- жути	2,50
		1005.909	---- остали	2,50
17	10.06		Пиринач:	
		1006.10	- Пиринач у љусци (арпа или сиров):	
		1006.109	---- остали	4,95
		1006.20	- Пиринач ољуштен (смећи)	13,65
		1006.30	- Пиринач, полубланширан или бланширан, па и полиран или глазиран:	
		1006.301	---- полубели и бели	14,30
		1006.309	---- полиран и глазиран	15,00
		1006.40	- Ломљени пиринач	3,25
18	11.07		Слад, пржен или непржен:	
		1107.10	- Непржен	4,70
		1107.20	- Пржен	5,15
19	12.01	1201.00	Соја у зрну, укључујући и ломљену или дробљену	-
20	12.05	1205.00	Семе уљане репице, укључујући ломљено или дробљено	5,55
21	12.06	1206.00	Семе сунцокрета, укључујући ломљено или дробљено	5,69
22	12.10		Хмељ, свеж или сушен, укључујући дробљен или млевен или у облику пелета; лупулин:	
		1210.10	- Хмељ, недробљен нити млевен нити у облику пелета	45,15
		1210.20	- Хмељ, дробљен или млевен или у облику пелета; лупулин:	
		1210.201	---- хмељ, дробљен или млевен или у облику пелета	49,60
		1210.209	---- лупулин	-
23	12.12		Рошчићи, морске и остале алге, шећерна репа, шећерна трска, свежи или суви, укључујући млевене; коштице и језгра из коштица воћа и остали биљни производи (укључујући корен цикорије, непржен, врсте <i>Cichorium intybus sativum</i>) врста која се првенствено употребљава за људску исхрану, на другом месту непоменути нити укључени:	
		1212.9	- Остало:	
		1212.91	-- шећерна репа	0,58
24	15.07		Сојино уље и његове фракције, пречишћени или непречишћени, али хемијски немодификовани:	Дин/kg
		1507.10	- Сирово уље, укључујући дегумирано (без смоле)	11,30
		1507.90	- Остало	Дин/1 15,50
25	15.12		Уље од семена сунцокрета, шафранике и памуковог семена и њихове фракције, пречишћени или непречишћени, али хемијски немодификовани:	Дин/kg
		1512.1	- Уље од сунцокрета и шафранике и њихове фракције:	
		1512.11	-- сирово уље	12,40
		1512.19	-- остало	Дин/1 17,00

1	2	3	4	5
26	15.14		Уље од репице или уље од слачице и њихове фракције, рафинисани или нерафинисани, али хемијски немодификовани:	Дин/kg
		1514.10	- Сирово уље:	
		1514.101	---- од репице	11,30
		1514.90	- Остало:	Дин/л
		1514.901	---- од репице	15,50
27	17.01		Шећер од шећерне трске и шећерне репе и хемијски чиста сахароза, у чврстом стању:	Дин/kg
		1701.1	- Сирови шећер без додатих средстава за ароматизацију и материја за бојење:	
		1701.11	-- шећер од шећерне трске	8,20
		1701.12	-- шећер од шећерне репе	8,20
		1701.9	- Остало:	
		1701.99	--- остало:	
		1701.991	---- шећер од шећерне трске, рафинисан	9,50
		1701.992	---- шећер од шећерне репе, рафинисан	9,50
28	22.04		Вино од свежег грожђа, укључујући ојачана вина; шира од грожђа, осим оне из тар. броја 20.09:	Дин/л
		2204.2	- Остала вина; шира од грожђа са заустављеном ферментацијом додавањем алкохола:	
		2204.21	-- у судовима до 2 л:	
		2204.211	---- вино стоно	12,60
		2204.212	---- вино квалитетно:	
		2204.2125	----- бело	16,30
		2204.2129	----- остало	16,30
		2204.219	---- вино дезертно	28,80
29	23.04	2304.00	Уљане погаче и остали чврсти остаци добијени приликом екстракција уља од соје, немлевени, млевени или пелетизовани:	Дин/kg
		2304.001	---- од соје	3,00
		2304.009	---- остало	3,00
30	24.01		Дуван сиров или непрерађен; отпаци од дувана:	
		2401.10	- Дуван, неижљен:	
			Ех.	
			- оријентални тип дувана	111,00
			- тип Вирџинија	74,10
			- тип Берлеј	50,60
			- остали	35,70
		2401.20	- Дуван, делимично или потпуно ижљен:	
			Ех.	
			Делимично ижљен:	
			- оријентални тип дувана	111,00
			- тип Вирџинија	81,50
			- тип Берлеј	55,70
			- остали	39,30
			Потпуно ижљен:	
			- оријентални тип дувана	111,00
			- тип Вирџинија	99,40
			- тип Берлеј	68,00
			- Отпаци од дувана	23,10
31	24.02	2401.30	Цигаре, цигарилоси и цигарете од дувана и замене дувана:	Дин/пакица
		2402.10	- Цигаре и цигарилоси, који садрже дуван	
		2402.20	- Цигарете које садрже дуван:	
			Ех.	
			- цигарете које одговарају квалитету групе лиценцих цигарета из домаће производње	5,60
			- цигарете које одговарају квалитету групе екстра-домаћих цигарета произведених према ЈУС-у Е.Р2.010	5,50
			- цигарете које одговарају по квалитету I квалитетној групи из домаће производње произведене према ЈУС-у Е.Р2.010	3,70
			- цигарете које одговарају по квалитету II квалитетној групи из домаће производње произведене према ЈУС-у Е.Р2.010	3,70
			- цигарете које одговарају по квалитету III квалитетној групи из домаће производње произведене према ЈУС-у Е.Р2.010	3,70
			- цигарете које одговарају по квалитету IV квалитетној групи из домаће производње произведене према ЈУС-у Е.Р2.010	3,70
		2402.90	- Остало	5,60

3. Даном ступања на снагу ове наредбе престаје да важи Наредба о висини посебне дажбине при увозу пољопривредних и прехрамбених производа („Службени лист СФРЈ”, бр. 22/91).

4. Ова наредба ступа на снагу 3. маја 1991. године.

Бр. 86-40
26. априла 1991. године
Београд

Савезни секретар за трговину,
мр Назми Мустафа, с. р.

355.

На основу члана 35. став 5. Закона о признавању новостворених, одобравању увођења у производњу страних и заштити сорти пољопривредног и шумског биља („Службени лист СФРЈ”, бр. 38/80 и 82/90), савезни секретар за пољопривреду издаје

НАРЕДБУ

О ВИСИНИ ТРОШКОВА ПОСТУПКА ОДОБРАВАЊА УВОЂЕЊА У ПРОИЗВОДЊУ СТРАНЕ СОРТЕ ПОЉОПРИВРЕДНОГ И ШУМСКОГ БИЉА

1. Висина трошкова за спровођење поступка одобравања увођења у производњу стране сорте пољопривредног и шумског биља по културама, односно групи култура пролетње сетве, односно садње износи, и то за:

Динара	
1) јара права жита	10.560,00
2) кукуруз и остала просолика жита	12.230,00
3) шећерну репу	14.000,00
4) сунцокрет, соју, чичоку, хмељ, мак, дуван, уљану бундеву и др.	11.630,00
5) крмне културе	10.560,00
6) повртарске културе	12.230,00
7) воћарске културе и винову лозу	8.610,00
8) воћарске културе и винову лозу до пло- доношења	4.310,00
9) тополе, врбе и остало шумско биље	2.870,00
10) цвеће и хортикултурно, ароматично, за- чинско и лековито биље	5.330,00.

2. Трошкове из тачке 1. ове наредбе, по културама, подносилац захтева за одобравање увођења у производњу стране сорте у СФРЈ уплаћује на посебан рачун под називом: „Савезни секретаријат за пољопривреду – трошкови признавања, одобравања и заштите сорти пољопривредног и шумског биља”.

3. Ова наредба ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”, а примењиваће се до краја 1991. године.

Бр. 2/0-04-068/001
28. марта 1991. године
Београд

Савезни секретар
за пољопривреду,
др Стево Мирјанић, с. р.

356.

На основу члана 46. став 2. Закона о мерним јединицама и мерилима („Службени лист СФРЈ”, бр. 9/84, 59/86, 20/89 и 9/90), директор Савезног завода за мере и драгоцене метале прописује

ПРАВИЛНИК

О УСЛОВИМА ЗА ОБРАЗОВАЊЕ ЛАБОРАТОРИЈЕ ЗА ПРЕГЛЕД РАСХЛАДНИХ СУДОВА ЗА МЛЕКО (ЛАКТОФРИЗА), МЛЕКОМЕРА И МЕРНИХ СУДОВА

Члан 1.

Овим правилником прописују се услови за образовање лабораторије за преглед расхладних судова за млеко (лактофриза), млекомера и мерних судова (у даљем тексту: мерила) које морају испуњавати предузећа и радни људи који самостално обављају делатност личним радом, односно личним радом и средствима у својини грађана који производе и оправљају мерила.

Услови из става 1. овог члана означавају се скраћеном ознаком PUL. Z-13/1.

Члан 2.

Предузећа и радни људи из члана 1. став 1. овог правилника дужни су да за преглед мерила обезбеде раднике који морају имати IV или V степен стручне спреме и познавати поступак и методе прегледа мерила.

Члан 3.

Опрема за преглед мерила састоји се од:

- 1) радних еталон посуда одговарајућих називних запремина;
- 2) термометара са најмањим подељком 0,2 °C;
- 3) еталона проточних мерила (за преглед мерних посуда већих запремина);
- 4) мерила дужине са нонијусом (помично кљунасто мерило), са одговарајућим вредностима поделе скале;
- 5) резервоара за складиштење испитне течности одговарајуће запремине са потребним прикључцима, цевима и арматуром;
- 6) пумпног система ако се течност не празни гравиметријски.

Члан 4.

Опрема за преглед мерила мора бити удаљена најмање 3 м од грећних тела.

Члан 5.

Радна просторија за преглед мерила мора да испуњава следеће услове:

- 1) да буде чиста, сува и изграђена у складу с важећим техничким нормативима;
- 2) да испуњава прописане услове у погледу хигијенско-техничке заштите;
- 3) да буде довољно велика за смештај потребне опреме и обављање прегледа мерила;
- 4) да у просторији и њеној околини нема потреса који би утицали на тачност мерења;
- 5) да се у просторији налазе сто и столица;
- 6) да у просторију буде уграђен термометар за мерење температуре ваздуха, чији најмањи подељак не сме бити већи од 1 °C;
- 7) да у просторију буде уграђено мерило влажности ваздуха.

Члан 6.

Топлотни извори за грејање радне просторије за преглед мерила треба да буду довољно удаљени од места на коме се прегледају мерила и изведени тако да омогућају равномерно загревање просторије.

Члан 7.

Температура у радној просторији за преглед мерила мора бити у границама 20 °C ± 2°C.

Члан 8.

Радна просторија за преглед мерила мора бити заштићена од директног продирања сунчевих зрака.

Члан 9.

Радна просторија за преглед мерила мора да има дневно и електрично осветљење према југословенском стандарду JUS U.C9.100, донесеном Решењем о југословенском стандарду за зградарство („Службени лист СФРЈ”, бр. 48/62), односно да осветљење буде „велико” и да се изводи као „опште” осветљење.

Члан 10.

У радној просторији за преглед мерила не смеју се држати предмети који ометају преглед мерила нити се за време прегледа смеју обављати друге радње.

Члан 11.

У радној просторији, при прегледу мерила, морају бити испуњени следећи услови:

- 1) температура течности за испитивање: 20 °C ± 5 °C;
- 2) влажност ваздуха: 60% ± 15%;
- 3) притисак: 101,325 kPa ± 4 kPa.

Члан 12.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ“.

Бр. 03-421/2
18. фебруара 1991. године
Београд

Директор
Савезног завода за мере и
драгоцене метале,
Михаил Ежов, с. р.

357.

На основу члана 80. Закона о стандардизацији („Службени лист СФРЈ“, бр. 37/88), директор Савезног завода за стандардизацију прописује

ПРАВИЛНИК

О ОБАВЕЗНОМ АТЕСТИРАЊУ ПРОИЗВОДА КОЈИ ПРОУЗРОКУЈУ РАДИО-ФРЕКВЕНЦИЈСКЕ СМЕТЊЕ И О УСЛОВИМА КОЈЕ МОРАЈУ ИСПУЊАВАТИ ПРЕДУЗЕЋА И ДРУГА ПРАВНА ЛИЦА ОВЛАШЋЕНА ЗА АТЕСТИРАЊЕ ТИХ ПРОИЗВОДА

Члан 1.

Овим правилником прописују се поступак обавезног атестирања производа који својим радом проузрокују радио-фреквенцијске сметње, чије су граничне вредности утврђене у југословенским стандардима из области радио-комуникација, и услови које морају испуњавати предузећа и друга правна лица овлашћена за атестирање тих производа.

Члан 2.

Обавезно атестирање производа из члана 1. овог правилника спроводи се за сваки тип производа из члана 1. овог правилника.

Члан 3.

Испитивању ради обавезног атестирања типа производа из члана 1. овог правилника подлежу следеће карактеристике радио-фреквенцијских сметњи:

- 1) напон радио-фреквенцијских сметњи;
- 2) јачина електромагнетског поља радио-фреквенцијских сметњи;
- 3) снага радио-фреквенцијских сметњи;
- 4) слабљење радио-фреквенцијских сметњи код светиљки са флуоресцентним цевима.

Члан 4.

Испитивањем карактеристика из члана 3. овог правилника утврђује се ниво радио-фреквенцијских сметњи према дозвољеним граничним вредностима у фреквенцијском опсегу од 9 КHz до 1 000 МHz утврђеним у следећим југословенским стандардима:

- 1) JUS N.N0.900 – Радио-фреквенцијске сметње. Електрични апарати, уређаји, постројења и друге направе. Граничне вредности;
- 2) JUS N.N0.901 – Сузбијање радио-сметњи од апарата и постројења који зраче енергију високе фреквенције;
- 3) JUS N.N0.913 – Радио-фреквенцијске сметње. Возила, пловила, алати и постројења на моторни погон. Граничне вредности;
- 4) JUS N.N0.920 – Радио-фреквенцијске сметње. Светиљке са флуоресцентним цевима. Граничне вредности и методе мерења слабљења;
- 5) JUS N.N0.929 – Радио-фреквенцијске сметње. Опрема за информациону технику. Граничне вредности сметњи;
- 6) JUS N.N0.932 – Радио-фреквенцијске сметње. Радио-фреквенцијске сметње од радио-дифузних пријемника и додатних уређаја. Граничне вредности.

Члан 5.

Карактеристике радио-фреквенцијских сметњи из

члана 3. овог правилника испитују се применом метода утврђених следећим југословенским стандардима:

- 1) JUS N.N0.900 – Радио-фреквенцијске сметње. Електрични апарати, уређаји, постројења и друге направе. Граничне вредности;
- 2) JUS N.N0.901 – Сузбијање радио-сметњи од апарата и постројења који зраче енергију високе фреквенције;
- 3) JUS N.N0.908 – Радио-фреквенцијске сметње. Инструменти, опрема и основне методе мерења радио-фреквенцијских сметњи у опсегу од 10 КHz до 1 000 МHz;
- 4) JUS N.N0.914 – Радио-фреквенцијске сметње. Возила, пловила, алати и постројења на моторни погон. Поступак мерења;
- 5) JUS N.N0.915 – Радио-фреквенцијске сметње. Возила, пловила, алати и постројења на моторни погон. Инструменти и опрема за мерење поља радио-фреквенцијских сметњи;
- 6) JUS N.N0.916 – Радио-фреквенцијске сметње. Возила, пловила, алати и постројења на моторни погон. Мере за смањење радио-фреквенцијских сметњи;
- 7) JUS N.N0.920 – Радио-фреквенцијске сметње. Светиљке са флуоресцентним цевима. Граничне вредности и методе мерења слабљења;
- 8) JUS N.N0.930 – Радио-фреквенцијске сметње. Опрема за информациону технику. Поступак мерења сметњи;
- 9) JUS N.N0.933 – Радио-фреквенцијске сметње. Радио-фреквенцијске сметње од радио-дифузних пријемника и додатних уређаја. Методе мерења.

Члан 6.

Узорак производа из члана 1. овог правилника за испитивање ради обавезног атестирања узима организација овлашћена за обавезно атестирање. Уз одабрани узорак подносилац захтева за обавезно атестирање доставља организацији за атестирање и сав допунски прибор и материјал неопходан за рад производа у условима примењивања. Ако узорак није могуће доставити на испитивање организацији овлашћеној за атестирање, испитивање се може извршити на месту производње или употребе производа.

О узимању узорака саставља се записник који садржи фирму, односно назив произвођача или увозника, назив производа, број узорака, ознаке на узорцима и место и датум узимања узорака. Записник потписује представник подносиоца захтева и организације овлашћене за атестирање.

Уз захтев за обавезно атестирање морају се доставити:

- 1) електрична и монтажна шема, са означеним и уцртаним елементима за ограничавање радио-фреквенцијских сметњи;
- 2) опис производа и техничко упутство.

Члан 7.

Извештај о испитивању ради обавезног атестирања типа производа из члана 1. овог правилника садржи резултате мерења карактеристика утврђених у члану 4. овог правилника и оцену тих резултата.

Члан 8.

За производе из члана 1. овог правилника за које се испитивањем утврди да испуњавају прописане услове, организација овлашћена за атестирање издаје атест, уз који прилаже извештај о испитивању. Атест и извештај о испитивању издају се у три примерка, од којих се један доставља подносиоцу захтева, други Савезном заводу за стандардизацију, а трећи задржава организација овлашћена за атестирање. Рок важења атеста је пет година.

Све промене конструкције, материјала и производног поступка производа из члана 1. овог правилника које утичу на саобразност производа атестираном типу морају се пријавити организацији овлашћеној за обавезно атестирање ради поновног атестирања.

Члан 9.

Производ из члана 1. овог правилника за који је издат

атест о типу, произвођач односно увозник, означава атестним знаком.

Производ из члана 1. овог правилника означава се на начин утврђен Наредбом о изгледу и употреби атестног знака („Службени лист СФРЈ”, бр. 4/79 и 31/81).

Испод атестног знака уписују се словна и бројчана ознака. Словна ознака се односи на групу и подгрупу југословенских стандарда којима припада производ из члана 1. овог правилника (NN), а бројчана ознака представља шифру организације овлашћене за обавезно атестирање.

Члан 10.

За обавезно атестирање производа из члана 1. овог правилника може се овластити предузеће и друго правно лице који, у погледу опремљености и стручних кадрова, испуњавају следеће услове:

- а) да располажу следећом опремом:
 - 1) Фарадејевим кавезом са мрежним филтером – према југословенском стандарду JUS N.N0.908;
 - 2) селективним пријемником за мерење у фреквенцијском опсегу од 10 KHz до 1 000 MHz – према југословенским стандардима JUS N.N0.908 и JUS N.N0.933;
 - 3) мерним еквивалентним мрежама (V-мрежама) у фреквенцијском опсегу од 10 KHz – 0,15 MHz, 0,15 MHz – 30 MHz и 0,15 MHz – 100 MHz – према југословенском стандарду JUS N.N0.908;
 - 4) мерним еквивалентним мрежама (делта-еквивалентна мрежа) – према југословенском стандарду JUS N.N0.908;
 - 5) анализатором тренутних сметњи, прилагођеним за одговарајући селективни пријемник;
 - 6) осцилоскопом са лампењем;
 - 7) металном плочом 2m x 2 m и већом – према југословенском стандарду JUS N.N0.908;
 - 8) неметалним столом за постављање узорака за мерење;
 - 9) неоклопљеним водом за напајање, дужине 1 m;
 - 10) флуоресцентном фантомском цевци, прилагођеним трансформатором и синусним високофреквентним генератором – према југословенском стандарду JUS N.N0.908;
 - 11) мерним полигоном – према југословенским стандардима JUS N.N0.908 и JUS N.N0.933;
 - 12) комплетом пријемних антена за мерење поља у фреквенцијском опсегу од 10 KHz до 1 000 MHz – према југословенском стандарду JUS N.N0.908 и југословенском стандарду JUS N.N0.933;
 - 13) предајном дипол-антеном – према југословенском стандарду JUS N.N0.933;
 - 14) сигнал-генератором – према југословенском стандарду JUS N.N0.908;
 - 15) генератором импулса – према југословенском стандарду JUS N.N0.908;
 - 16) мерачем броја обртаја бензинског мотора;
 - 17) мерним апсорпционим клештима – према југословенском стандарду JUS N.N0.908;
 - 18) осталим прибором за мерење (адаптерима импедансе, филтерима, коаксијалним кабловима) – према југословенским стандардима JUS N.N0.908 и JUS N.N0.933;
- б) да имају раднике са следећим стручним квалификацијама:
 - 1) радника који руководи испитивањем – дипломираног инжењера електротехнике, са најмање пет година радног искуства на пословима испитивања електричних уређаја, апарата и постројења;
 - 2) стручне раднике – дипломираног инжењера, са најмање три године радног искуства у струци и дипломираног електротехничара, са најмање једном годином радног искуства у струци.

Члан 11.

Даном ступања на снагу овог правилника престаје да важи Наредба о обавезном атестирању производа који проузрокују радио-фреквенцијске сметње („Службени лист СФРЈ”, бр. 13/79, 63/81, 10/82 и 49/84).

Члан 12.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Бр. 06-01-93/350
27. децембра 1990. године
Београд

Директор
Савезног завода за
стандардизацију,
Верољуб Танасковић, с. р.

358.

На основу члана 80. Закона о стандардизацији („Службени лист СФРЈ”, бр. 37/88), директор Савезног завода за стандардизацију прописује

ПРАВИЛНИК

О ОБАВЕЗНОМ АТЕСТИРАЊУ ПРИЈЕМНИХ АНТЕНА ЗА ТЕЛЕВИЗИЈСКЕ И ЗВУЧНЕ РАДИОФОНСКЕ ЕМИСИЈЕ У ФРЕКВЕНЦИЈСКОМ ОПСЕГУ ОД 30 MHz ДО 1 000 MHz И О УСЛОВИМА КОЈЕ МОРАЈУ ИСПУЊАВАТИ ПРЕДУЗЕЋА И ДРУГА ПРАВНА ЛИЦА ОВЛАШЋЕНА ЗА АТЕСТИРАЊЕ ТИХ ПРОИЗВОДА

Члан 1.

Овим правилником прописују се поступак обавезног атестирања пријемних антена за телевизијске и звучне радиофонске емисије у фреквенцијском опсегу од 30 MHz до 1 000 MHz (у даљем тексту: пријемне антене), према југословенском стандарду JUS N.N6.501, и услови које морају испуњавати предузећа и друга правна лица овлашћена за атестирање тих производа.

Члан 2.

Обавезно атестирање пријемних антена из члана 1. овог правилника спроводи се за сваки тип пријемне антене из члана 1. овог правилника.

Под типом пријемне антене, у смислу овог правилника, подразумева се пријемна антена одређеног произвођача, означена према југословенском стандарду JUS N.N6.501, истих техничко-конструкцијских карактеристика, а различитих димензија.

Члан 3.

Испитивању ради обавезног атестирања типа пријемних антена из члана 1. овог правилника подлежу следеће карактеристике:

- 1) електричне карактеристике:
 - а) ширина опсега;
 - б) коефицијент рефлексije;
 - в) дијаграм зрачења;
 - г) добитак антене и промена добитка зависно од фреквенције;
 - 2) механичке карактеристике:
 - а) издржљивост на савијање елемената;
 - б) издржљивост антенског прикључка;
 - 3) отпорност према утицају околине (климатска и механичка издржљивост):
 - а) отпорност према индустријској атмосфери;
 - б) отпорност према утицају трајне кише.
- Осим карактеристика наведених у ставу 1. овог члана, проверава се и означавање типа пријемне антене.

Члан 4.

Карактеристике пријемних антена из члана 3. овог правилника које се испитују ради обавезног атестирања подлежу обавезном атестирању типа пријемних антена из члана 1. овог правилника и одређене су овим правилником и наведеним југословенским стандардима, и то:

- а) електричне карактеристике – JUS N.N6.504 – Радио-комуникације. Пријемне антене за телевизијске и звучне радиофонске емисије у фреквенцијском опсегу од 30 MHz до 1 000 MHz. Граничне вредности за електричне и механичке карактеристике;

б) механичке карактеристике – JUS N.N6.503 – Радио-комуникације. Пријемне антене за телевизијске и радиофонске емисије у фреквенцијском опсегу од 30 MHz до 1 000 MHz. Механичке карактеристике и утицај околине;

в) отпорност према утицају околине (климатска и механичка издржљивост) – JUS N.N6.503 – Радио-комуникације. Пријемне антене за телевизијске и радиофонске емисије у фреквенцијском опсегу од 30 MHz до 1 000 MHz. Механичке карактеристике и утицај околине.

Члан 5.

Карактеристике пријемних антена из члана 1. овог правилника испитују се на начин утврђен наведеним југословенским стандардима, и то:

а) електричне карактеристике – JUS N.N6.502 – Пријемне антене за телевизијске и радиофонске емисије у фреквенцијском опсегу од 30 MHz до 1 000 MHz. Методе мерења електричних карактеристика;

б) механичке карактеристике – JUS N.N6.503 – Радио-комуникације. Пријемне антене телевизијске и радиофонске емисије у фреквенцијском опсегу од 30 MHz до 1 000 MHz. Механичке карактеристике и утицај околине;

в) отпорност према утицају околине – JUS N.N6.503 – Радио-комуникације. Пријемне антене за телевизијске и радиофонске емисије у фреквенцијском опсегу од 30 MHz до 1 000 MHz. Механичке карактеристике и утицај околине.

Члан 6.

Узорак за испитивање ради обавезног атестирања пријемних антена узима организација овлашћена за обавезно атестирање.

Као узорак за обавезно атестирање узимају се два производа истог типа.

О узимању узорака саставља се записник, који садржи фирму, односно назив произвођача или увозника, назив производа, број узорака, ознаке на узорцима и место и датум узимања узорака. Записник потписује представник подносиоца захтева и организације овлашћене за атестирање.

Уз захтев за обавезно атестирање морају се доставити:

- 1) подаци о пријемној антени (назив, тип, ознака и година производње);
- 2) техничко упутство.

Члан 7.

Извештај о испитивању ради обавезног атестирања типа пријемне антене из члана 1. овог правилника садржи податке о вредностима карактеристика утврђених у члану 4. овог правилника.

Члан 8.

За пријемне антене из члана 1. овог правилника за које се испитивањем утврди да испуњавају прописане услове, организација овлашћена за атестирање издаје атест, уз који прилаже извештај о испитивању. Атест и извештај о испитивању издају се у три примерка, од којих се један доставља подносиоцу захтева, други Савезном заводу за стандардизацију, а трећи задржава организација овлашћена за атестирање. Рок важења атеста за пријемну антену из члана 1. овог правилника је пет година.

Све промене конструкције, материјала и производног поступка пријемних антена из члана 1. овог правилника које утичу на саобразност производа атестираном типу морају се пријавити организацији овлашћеној за обавезно атестирање ради поновног атестирања.

Члан 9.

Пријемну антену из члана 1. овог правилника за коју је издао атест о типу, произвођач, односно увозник означава атестним знаком.

Пријемне антене из члана 1. овог правилника означавају се на начин утврђен Наредбом о изгледу и употреби атестног знака („Службени лист СФРЈ”, бр. 4/79 и 31/81).

Испод атестног знака уписују се словна и бројчана ознака. Словна ознака се односи на групу и подгрупу југословенских стандарда којима припада пријемна антена из члана 1. овог правилника (NN), а бројчана ознака представља шифру организације овлашћене за обавезно атестирање.

Члан 10.

За обавезно атестирање пријемних антена из члана 1. овог правилника може се овластити предузеће и друго правно лице који, у смислу опремљености и стручних квалификација кадрова, испуњавају следеће услове:

- 1) да располажу следећом опремом:
 - а) уређајем за мерење комплексне импедансе или коефицијента рефлексије или стојећег таласа;
 - б) селективним уређајем за релативно мерење RF снаге или RF напона у одговарајућем фреквенцијском опсегу;
 - в) прибором за мерење (ротатори, антенски стубови, еталони слабљења, мерач фреквенције у одговарајућем фреквенцијском опсегу и адаптер);
 - г) генератором испитног сигнала одговарајућег опсега;
 - д) ослабљивачима одговарајућих опсега слабљења и фреквенције;
 - ђ) антенама – еталонима добитака;
 - е) мерним полигоном према југословенском стандарду JUS N.N6.502;
 - ж) комором за испитивање отпорности према индустријској атмосфери – према југословенском стандарду JUS N.A5.750;
 - з) направом за проверавање заштите од косог прскања водом – према југословенском стандарду JUS N.A5.033;
 - и) прибором за испитивање издржљивости антенског прикључка – према југословенском стандарду JUS N.A5.785;
 - ј) направом и тековима за испитивање механичке издржљивости – према југословенском стандарду JUS N.A5.786;
- 2) да за рад на пословима обавезног атестирања имају следеће раднике:
 - а) радника који руководи испитивањем – дипломираног инжењера електротехнике, са најмање пет година радног искуства у струци;
 - б) стручног радника – дипломираног инжењера електротехнике, са најмање три године радног искуства у струци и најмање два радника средње стручне спреме електротехничке струке, са најмање три године радног искуства на пословима мерења и испитивања у области телекомуникација и електронике.

Члан 11.

Овај правилник ступа на снагу по истеку једне године од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Бр. 06-01-93/352
28. децембра 1990. године
Београд

Директор
Савезног завода за
стандардизацију,
Верољуб Танасковић, с. р.

359.

На основу члана 81. став 1. Закона о стандардизацији („Службени лист СФРЈ”, бр. 37/88), уз прибављено мишљење Савезног секретаријата за унутрашње послове, директор Савезног завода за стандардизацију прописује

ПРАВИЛНИК

О ТЕХНИЧКИМ НОРМАТИВИМА ЗА ХИДРАНТСКУ МРЕЖУ ЗА ГАШЕЊЕ ПОЖАРА

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се технички нормативи за спољну и унутрашњу хидрантску мрежу за гашење

пожара, којима се утврђују захтеви за изворе, капацитет, проток и притисак воде у хидрантској мрежи.

Одредбе овог правилника не примењују се на аутоматске уређаје за гашење пожара водом, као ни на хидрантске мреже којима се штите објекти за које су посебним прописима одређени строжи захтеви у односу на захтеве прописане овим правилником.

Члан 2.

Наведени изрази, у смислу овог правилника, имају следећа значења:

1) висина објекта је висина пода највишег спрата изнад коте терена на коју је могућ приступ ватрогасним возилима;

2) непосредно гашење пожара је гашење пожара употребом хидранта, црева и млазнице, без употребе ватрогасног возила и његове опреме;

3) привремено постројење за захватање воде је постројење за непосредно напајање хидрантске мреже коришћењем преносних ватрогасних пумпи или ватрогасних возила са уграђеном пумпом за захватање воде;

4) рачунски број истовремених пожара је број пожара који могу настати у току три узастопна часа на подручју за које је димензионисана хидрантска мрежа;

5) резервни извор за снабдевање енергијом је уређај који нестанеком енергије у примарном извору аутоматски ступа у рад, а може да се укључи и ручно;

6) спољна хидрантска мрежа је скуп грађевинских објеката и уређаја којима се вода од извора за снабдевање водом доводи цевоводима до хидрантских прикључака који се непосредно користе за гашење пожара или се на њих прикључују ватрогасна возила с уграђеним пумпама или преносне ватрогасне пумпе;

7) стално постројење за захватање воде је постројење за посредно напајање хидрантске мреже помоћу стационараног постројења;

8) сува хидрантска мрежа је скуп уређаја у објекту који су у нормалним условима без воде, а у случају пожара служе да се вода за гашење пожара транспортује од ватрогасних возила или других извора за снабдевање водом до места потрошње;

9) укупна количина воде потребна за гашење пожара је количина воде потребна за гашење спољном и унутрашњом хидрантском мрежом у трајању најмање 2 h и количина воде за потребе других система за гашење пожара у трајању предвиђеном за те системе;

10) унутрашња хидрантска мрежа је скуп уређаја у објекту који воду разводе до хидрантских ормарића, из којих се, применом ватрогасних црева одређене дужине са млазницом, просторије штите од пожара.

II. ИЗВОРИ ЗА СНАБДЕВАЊЕ ХИДРАНТСКЕ МРЕЖЕ ВОДОМ

Члан 3.

За напајање хидрантске мреже користи се сваки извор чији капацитет може да обезбеди потребну количину воде таквог квалитета да се може употребити за гашење пожара.

Члан 4.

За напајање хидрантске мреже користи се и подземна вода из копаних или бушених бунара. Ако се за црпљење воде из бунара користи усисна пумпа, ниво воде не сме да падне више од 6 m испод коте терена, а ако се користи потопна пумпа, ниво воде може да падне и више од 6 m испод коте терена.

Прилив воде у бунар мора се доказати пробним црпљењем воде у најнеповољније време (после сушног периода од најмање 60 дана).

Ако се потребна количина воде не може обезбедити из једног бунара, дозвољено је спајање два или више бунара.

Члан 5.

Прилазни путеви и платформе за ватрогасна возила и пумпе израђују се до привременог постројења за захватање површинске воде, с тим да захватање воде мора бити могуће без обзира на ниво воде.

Члан 6.

Стално постројење за захватање површинске воде израђује се на основу хидролошких података за период од најмање 15 година.

Стално постројење за захватање површинске воде мора имати резервни извор за снабдевање енергијом који може да се укључи и ручно.

Усисна корпа сталног постројења за захватање воде на отвореном водотоку заштићује се, одговарајућим направама, од механичких оштећења (кретање леда или великих отпадака).

Усисна корпа и цевовод који је повезује са пумпом постављају се тако да се могу лако одржавати и брзо заменити.

Члан 7.

Атмосферске воде намењене за напајање хидрантске мреже прикупљају се у резервоаре или базене који су конструисани тако да се могу пунити и да се из њих вода може узимати и помоћу ватрогасних возила или преносних ватрогасних пумпи.

Члан 8.

Резервоари који служе за напајање хидрантске мреже могу бити укопани, полуукопани или надземни и морају бити направљени тако да се могу пунити и да се из њих вода може узимати у свако доба и помоћу привремених и сталних постројења за захватање воде.

Члан 9.

Ако се за напајање хидрантске мреже користе висински резервоари без посредства пумпи, висинска разлика између резервоара и хидраната, преко којих се вода користи за гашење пожара, мора бити таква да испуни услове из члана 21. став 2. овог правилника.

Члан 10.

Снабдевање хидрантске мреже водом не сме да буде онемогућено замрзавањем воде.

Члан 11.

Спајање водовода за воду за пиће са другим изворима за напајање хидрантске мреже није дозвољено.

Члан 12.

Количина воде у секунди потребна за гашење пожара у насељима градског типа, зависно од броја становника и рачунског броја истовремених пожара, дата је у табели 1.

Ако је насеље подељено у зоне према изворима за напајање водом за гашење пожара који нису међу собом повезани, рачунски број истовремених пожара и количина воде за гашење пожара одређују се према броју становника који припадају одговарајућој зони.

Табела 1

Број становника у хиљадама	Рачунски број истовремених пожара	Најмања количина воде у l/s по једном пожару, без обзира на отпорност објеката према пожару
до 5	1	10
6 до 10	1	15
11 до 25	2	20
26 до 50	2	25
51 до 100	2	35
101 до 200	3	40
201 до 300	3	45
301 до 400	3	50
401 до 500	3	55
501 до 600	3	60
601 до 700	3	65

Члан 13.

701 до 800	3	70
801 до 1000	3	80
1001 до 2000	4	90

Укупна количина воде потребна за гашење пожара у индустријским и другим објектима, зависно од степена отпорности објекта према пожару и категорије технолошког процеса према угрожености од пожара, дата је у табели 2.

Табела 2

Степен отпорности објекта према пожару	Категорија технолошког процеса према угрожености од пожара	Количина воде у литрима на секунд потребна за један пожар, зависно од запремине у кубним метрима објекта који се штити						
		до 3000	3001 до 5000	5001 до 20000	20001 до 50000	50001 до 200000	200000 до 400000	изнад 400000
V и IV	K4, K5	10	10	10	10	15	20	25
V и IV	K1, K2, K3	10	10	15	20	30	35	-
III	K4, K5	10	10	15	25	-	-	-
I и II	K4 и K5	10	15	20	30	-	-	-
I и II	K3	15	20	25	-	-	-	1)

1) Празна поља у табели 2 не значе да за односне објекте није потребна вода за гашење него да се, зависно од степена отпорности према пожару и њихове величине, у такве објекте не постављају технолошки процеси одређене категорије угрожености од пожара.

Члан 14.

Симболи за категорију технолошког процеса према угрожености од пожара дати у табели 2 имају следећа значења:

K1 – представља категорију технолошког процеса према угрожености од пожара у коју спадају погони у којима се ради са материјалом који се може запалити или експлодирати под дејством воде или кисеоника, лако запаљивим течностима чија је тачка паљења испод 23° С и гасовима и паром чија је доња граница експлозивности испод 10 % (V/V), на пример: погони у којима се ради са металним натријумом или калијумом, фосфором и карбидом, погони за производњу вискозних влакана, екстракцију бензином, хидрирање, рекулерацију и ректификацију органских растварача и складишта бензина, угљен-дисулфида, етра, ацетона и сл.;

K2 – представља категорију технолошког процеса према угрожености од пожара у коју спадају погони у којима се ради са лако запаљивим течностима чија је тачка паљења између 23° С и 100° С и запаљивим гасовима чија је доња граница експлозивности изнад 10 % (V/V), погони у којима се обрађују чврсте запаљиве материје, при чему се развија експлозивна прашина, на пример: пумпна постројења и станице за течне материје чија је тачка паљења, између 23° С и 100° С, погони у којима се стварају угљена прашина, дрвене струготине, брашно, шећер у праху, синтетички каучук у праху и сл.;

K3 – представља категорију технолошког процеса угрожености према пожару у коју спадају погони у којима се ради са запаљивим течностима чија је тачка паљења 100° С до 300° С и чврстим материјама температуре паљења до 300° С, на пример: погони за механичку прераду дрвета и производњу хартије, погони за производњу текстила, погони за регенерацију уља за подмазивање, складишта горива и мазива, средства за транспорт угља, затворена складишта угља, пумпне станице за течности чија је тачка паљења 100° С до 300° С, гараже за аутомобиле и јавни пословни и стамбени објекти који могу да приме више од 500 лица;

K4 – представља категорију технолошког процеса угрожености према пожару у коју спадају погони у којима се ради са течностима чија је тачка паљења изнад 300° С, чврстим материјама чија је тачка паљења изнад 300° С и материјама које се прерађују у загрејаном, размекшаном или растопљеном стању, при чему се ослобађа топлота

праћена искрама и пламеном, на пример: погони за топљење, ливење и прераду метала, гас-генераторске станице, одељења за испитивање мотора са унутрашњим сагоревањем, котларнице, трансформаторске станице и погони у којима сагорева чврсто, течна и гасовита гориво, као и јавни пословни и стамбени објекти који могу да приме од 100 до 500 лица;

K5 – представља категорију технолошког процеса угрожености према пожару у коју спадају погони у којима се ради са негоривим материјама и хладним мокрым материјалом, на пример: погони за механичку обраду метала, компресорске станице, погони за производњу негоривих гасова, мокра одељења индустрије текстила и хартије, погони за добијање и хладну обраду минерала, азбеста и соли и за прераду рибе, меса и млечних производа, водне станице и објекти који могу да приме од 20 до 100 људи.

Степен отпорности објекта према пожару утврђен је стандардом JUS U.J1.240.

Члан 15.

Ако је површина на којој се налази комплекс индустријских објеката до 150 ha, рачуна се са једним пожаром, а ако је површина већа, рачуна се са два истовремена пожара.

III. СПОЉНА ХИДРАНТСКА МРЕЖА

Члан 16.

За спољну хидрантску мрежу израђује се прстенасти систем цевовода.

Изузетно од става 1. овог члана, допушта се израда слепог цевовода за објекте намењене становању и друге објекте чије пожарно оптерећење не прелази 1 000 MJ/m², с тим да дужина слепог цевовода износи највише 180 m.

На цевоводе из ст. 1. и 2. овог члана уграђује се потребан број запорних вентила за одвајање појединих сектора.

Члан 17.

Растојање између спољних хидраната одређује се зависно од намене, величине и сличних карактеристика објекта, с тим да се пожар на сваком објекту може гасити са најмање два спољна хидранта. Дозвољено растојање између два хидранта износи највише 80 m.

У насељеним местима, у којима се налазе претежно стамбени објекти, растојање између спољних хидраната износи највише 150 m.

Растојање хидраната од зида објекта износи најмање 5 m, а највише 80 m.

Члан 18.

Ако се од пожара штите високи објекти, на месту прикључка хидрантске мреже на јавну водоводну мрежу поставља се прикључак за ватрогасно возило тако да се, осим напајања ватрогасног возила водом, вода из возила може постискивати ка објекту који се гаси.

Ако је јавна мрежа намењена за снабдевање водом за пиће, прикључак за ватрогасно возило не сме да се користи за потискивање воде ка објекту који се гаси.

Члан 19.

Око објекта који се штити од пожара постављају се надземни хидранти, а ако надземни хидранти ометају саобраћај, постављају се подземни хидранти.

Хидранти морају бити незакрчени и доступни, а означавају се таблицама са уписаним растојањима од ознаке до места на коме се налази хидрант.

Члан 20.

Према протоку који треба остварити, уграђују се хидранти № 80 или № 100.

Хидранти морају бити постављени или се морају заштити тако да се не смеју замрзнути или оштетити.

Члан 21.

Цеви разводног цевовода у мрежи хидраната и цеви за поједини хидрант морају имати пречник према прорачуну, али не мањи од 100 mm.

Потребан притисак у спољној хидрантској мрежи одређује се прорачуном у зависности од висине објекта и других услова, али не сме бити нижи од 2,5 bar.

Члан 22.

Ако спољна хидрантска мрежа располаже довољном количином воде, а притисак не испуњава услове из члана 21. овог правилника, мора се уградити уређај за повишење притиска воде, чији напор пумпе мора одговарати потребама при притиску који на месту потрошње износи најмање 2,5 bar.

Члан 23.

У непосредној близини хидранта предвиђеног за непосредно гашење пожара поставља се ормар за смештај црева, млазнице кључа и друге потребне опреме.

Број црева стандардне дужине одређује се зависно од удаљености хидранта од објекта и од потреба за интервенцијом са спољне стране објекта.

IV. УНУТРАШЊА ХИДРАНТСКА МРЕЖА

Члан 24.

Унутрашња хидрантска мрежа у стамбеним и јавним објектима и производним погонима може бити засебна или заједничка са мрежом воде за пиће.

У засебној унутрашњој хидрантској мрежи може се користити и вода употребљена у технолошком процесу.

Члан 25.

Унутрашња хидрантска мрежа мора стално да буде под притиском воде, без обзира на извор из ког се снабдева водом, тако да на највишем спрату објекта на млазници има најнижи притисак од 2,5 bar при протоку воде датом у табели 3.

На унутрашњем хидрантском прикључку највиши хидростатички притисак износи 7 bar.

Члан 26.

За унутрашњу хидрантску мрежу употребљавају се цеви најмањег унутрашњег пречника 52 mm, односно хид-

рантски прикључак најмањег унутрашњег пречника 52 mm, тип С, према стандарду JUS M.B6.673.

Цеви за унутрашњу хидрантску мрежу постављају се тако да буду заштићене од механичког оштећења.

Цеви за унутрашњу хидрантску мрежу не постављају се кроз просторије угрожене пожаром.

Ако није могуће испунити захтев из ст. 2. и 3. овог члана, цеви за унутрашњу хидрантску мрежу могу у већим просторијама да се постављају и уз унутрашње стубове објекта.

Члан 27.

Међусобно растојање хидраната одређује се тако да се целокупан простор који се штити покрива млазом воде, при чему се води рачуна о томе да дужина црева износи 15 m, а дужина компактнoг млаза 5 m.

Хидранти се смештају у пролазе, степенишне просторе и путеве за евакуацију, у непосредној близини улазних врата просторија које могу бити угрожене пожаром, тако да не ометају евакуацију.

Члан 28.

У хидрантски ормар поставља се ватрогасно црево називног пречника 52 mm са млазницом пречника 12 mm.

Изузетно од става 1. овог члана, у стамбеним објектима, поред стандардног прикључка пречника 52 mm, могу се постављати прикључци пречника 25 mm на које се прикључују црева сталног пресека и називног пречника 25 mm, са млазницом пречника 8 mm, са лоптастом славином.

У случајевима из става 2. овог члана није обавезно постављање стандардног ватрогасног црева из става 1. овог члана.

Вентил у хидрантском ормару поставља се на 1,50 m, од пода, а ормар се означава ознаком за хидрант (словом „Н“).

Члан 29.

Просторије са високим специфичним пожарним оптерећењем штите се са најмање два млаза.

Члан 30.

Унутрашња хидрантска мрежа се не сме поставити у производним погонима и складиштима у којима коришћење воде може створити запаљив гас и изазвати експлозију, пожар и ширење пожара.

Члан 31.

Унутрашња хидрантска мрежа у објектима поставља се тако да је могуће штитити од пожара све просторије.

Проток унутрашње хидрантске мреже на највишем спрату мора бити у складу са вредностима датим у табели 3.

Табела 3

Висина објекта, m	Најмањи проток, l/s
до 22	5
23 до 40	7,5
41 до 75	10
изнад 75	12,5

V. УРЕЂАЈИ ЗА ПОВИШЕЊЕ ПРИТИСКА

Члан 32.

Ако се хидрантска мрежа снабдева водом из воловодне мреже чији је притисак недовољан, поставља се уређај за повишење притиска воде у хидрантској мрежи.

Ако уређај за повишење притиска има две пумпе или више пумпи и могућност за свакодневну аутоматску самонтролу свих пумпи, не мора имати и резервну пумпу.

Ако уређај за повишење притиска нема могућност за свакодневну аутоматску контролу, мора имати и једну резервну пумпу.

Уређај за повишење притиска поставља се у објект који се штити од пожара или у посебно изграђен објект.

Ако се уређај за повишење притиска поставља у објект који се штити од пожара, просторија у коју се уређај поставља мора да буде одвојена од осталих просторија зидовима отпорним према пожару најмање 2 h, а улазна врата морају бити отпорна према пожару 1,5 h или постављена тако да се у ту просторију улази из простора који не може да буде угрожен пожаром.

Члан 33.

У објектима категорије опасности К₁, К₂ и К₃ мора да постоји резервни извор за снабдевање уређаја за повишење притиска енергијом.

У објектима категорије опасности К₄ и К₅ уређај за повишење притиска може да се снабдева електричном енергијом преко посебног кабла из посебне кухње прикључне кутије која се налази на фасади зграде.

Ако каблови за напајање електричном енергијом уређаја за повишење притиска пролазе кроз просторије које могу бити угрожене пожаром, морају се заштитити тако да њихова отпорност према пожару износи најмање 2 h.

Члан 34.

Уређај за повишење притиска мора имати обилазни вод.

VI. СУВА ХИДРАНТСКА МРЕЖА

Члан 35.

Сува хидрантска мрежа може да буде спољна и унутрашња.

Члан 36.

Спољни прикључак за ватрогасно возило на цевовод за суву хидрантску мрежу поставља се што је могуће ближе главном улазу у објект, на висини од 60 см до 120 см од терена, у посебном лименом ормару који се отвара кључем намењеним за отварање хидрантских вентила.

Цевовод за суву хидрантску мрежу мора бити без запорног елемента.

Цевовод у сувој хидрантској мрежи мора се аутоматски празнити.

Сви прикључци на сувој хидрантској мрежи означавају се уочљивим текстом: **МОЖЕ УПОТРЕБЉАВАТИ САМО ВАТРОГАСНА ЈЕДИНИЦА.**

Члан 37.

Унутрашњи део суве хидрантске мреже пројектује се и изводи према одредбама поглавља II, III, и IV овог правилника.

VII. ТЕХНИЧКА КОНТРОЛА ХИДРАНТСКЕ МРЕЖЕ

Члан 38.

Хидрантска мрежа, са свим уређајима и арматуром, контролише се најмање једном годишње.

Приликом контроле мери се притисак воде у хидрантској мрежи при истовременом раду свих спољних и унутрашњих хидраната који дају потребан проток воде за гашење пожара на поједином објекту. На спољне хидранте постављају се млазнице са усником пречника 16 mm, а на унутрашње хидранте постављају се млазнице са усником пречника 12 mm. Притисак се мери на контролној млазници на највишем ступу или на хидранту који је најудаљенији од прикључка.

Притисак се мери при истицању воде у пуном млазу из свих хидраната, и то после 2 min истицања, а у извештају о мерењу притиска наводе се датум и време мерења.

Члан 39.

Уређај за повишење притиска у хидрантској мрежи мора имати могућност свакодневне аутоматске контроле свих пумпи и сигнализацију квара на контролном месту, а ако то није могуће обезбедити, уређај се контролише ручним укључивањем једном месечно.

Члан 40.

Црева у хидрантским ормарима контролишу се најмање једанпут годишње, при чему се морају испитати притиском воде од 7 bar.

Члан 41.

Ако се цевовод суве хидрантске мреже не користи дуже време, његова непропустљивост контролише се најмање једанпут у две године ваздушним притиском од 1,5 bar.

VIII. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 42.

Одредбе овог правилника, осим одредаба чл. 38. до 41. неће се примењивати на хидрантску мрежу која је изграђена или реконструисана пре ступања на снагу овог правилника.

Члан 43.

Даном ступања на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о техничким нормативима за спољну и унутрашњу хидрантску мрежу за гашење пожара („Службени лист СФРЈ”, бр. 44/83).

Члан 44.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Бр. 06-93/65
6. марта 1990. године
Београд

Директор
Савезног завода
за стандардизацију,
Верољуб Танасковић, с. р.

360.

На основу члана 99б. став 3. Закона о Служби друштвеног књиговодства („Службени лист СФРЈ”, бр. 70/83, 16/86, 72/86, 74/87, 37/88, 61/88, 57/89, 79/90, 84/90 и 20/91), генерални директор Службе друштвеног књиговодства прописује

ПРАВИЛНИК

О ВРСТИ ОБАВЕЗА, ЊИХОВОЈ ВИСИНИ, НАЧИНУ И РОКОВИМА СПРОВОЂЕЊА ОБАВЕЗНЕ МУЛТИЛАТЕРАЛНЕ КОМПЕНЗАЦИЈЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се врста обавеза, њихова висина, начин и рокови спровођења обавезне мултилатералне компензације.

Члан 2.

Правно лице које обавља делатност разврстану у области 01 до 11 и у област 12, грана 1202 (научноистраживачка делатност), и групе 12031 (издавачко-новинска делатност), 12035 (радио и телевизија) и 12041 (организација, друштва и клубови професионалног спорта), према Одлуци о јединственој класификацији делатности („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/76, 62/77, 72/80, 77/82, 71/83, 68/84, 76/85, 28/86, 72/86, 78/87, 63/88, 6/89, 29/90

и 47/90), обавезно је да организационој јединици Службе друштвеног књиговодства (у даљем тексту: Служба) пријављује све своје неоспорене – неизмирене обавезе које допевају до дана одређеног за спровођење обавезне мултилатералне компензације (у даљем тексту: ОМК).

Под обавезама, у смислу става 1. овог члана, подразумевају се обавезе настале по основу промета робе и услуга, друге уговорне обавезе (по основу осигурања, кредитних односа и др.), обавезе по основу распоређивања прихода од продаје производа и услуга повезаних предузећа и распореда прихода по основу обједињене наплате, обавезе за чије је плаћање учесник у ОМК издао налоге за плаћање Служби пре пријављивања обавеза за ОМК а ти налози нису извршени услед недостатка средстава на жиро-рачуна и обавезе по издатим акцептним налозима које су евидентирани у Служби на основу члана 15. Закона о финансијском пословању.

Члан 3.

Правно лице изузетно не пријављује следеће обавезе:

- 1) основе за наплату из члана 102. Закона о Служби друштвеног књиговодства;
- 2) обавезе које према једном учеснику у ОМК износе мање од 20.000,00 динара;
- 3) обавезе чије плаћање је обезбеђено инструментима плаћања из члана 16. Закона о финансијском пословању;
- 4) обавезе правних лица над којима је отворен стечајни поступак;
- 5) обавезе правних лица која у време спровођења ОМК немају потраживања од других учесника у ОМК;
- 6) обавезе по којима се води спор код надлежног суда (оспорене обавезе).

Члан 4.

Учесник у ОМК пријављује обавезе Служби првог и другог радног дана у седмици у којој се спроводи ОМК, на обрасцу МК-СДК – Пријава за учешће у мултилатералној компензацији (Прилог бр. 1), који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део.

У Обрасцу МК-СДК обавезе се исказују у динарима, са парам.

Учесник у ОМК попуњава Образац МК-СДК по свим предвиђеним елементима читко, без прецртавања и исправљања унесених података и доставља га, у два примерка, Служби, најдоцније до 12 сати другог радног дана утврђеног за пријављивање обавеза.

Члан 5.

Служба спроводи ОМК према роковима који су утврђени у Прилогу бр. 2, који је саставни део овог правилника.

Служба евидентира резултате ОМК преко жиро-рачуна учесника у ОМК, у року од два дана од дана утврђеног за спровођење ОМК.

Члан 6.

Служба доставља учеснику у ОМК Извештај о извршеној компензацији, који садржи: назив и оперативни број организационе јединице Службе, редни број и датум спровођења ОМК, фирму и седиште учесника у ОМК – подносиоца пријаве, појединачне износе пријављених и компензираних обавеза на терет, односно у корист рачуна учесника у ОМК, као и укупан износ на терет и укупан износ у корист, који морају бити једнаки. Образац извештаја одштампан је у Прилогу бр. 3 уз овај правилник и чини његов саставни део.

Служба не доставља Извештај о извршеној компензацији учеснику у ОМК чија ниједна обавеза није измирена путем ОМК нити му о томе доставља посебно обавештење.

Наредног радног дана од дана пријема Извештаја о извршеној компензацији учесник у ОМК је дужан да обавести Службу о обавезама измиреним путем ОМК, које су евидентирани у Служби.

Члан 7.

Овај правилник ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Број: 573
25. априла 1991. године
Београд

Генерални директор Службе
друштвеног књиговодства,
Марко Теранић, с. р.

Прилог бр. 1

СЛУЖБА ДРУШТВЕНОГ КЊИГОВОДСТВА

ОБРАЗАЦ МК-СДК

Филијала _____

страница _____

ПРИЈАВА

ЗА УЧЕШЋЕ У МУЛТИЛАТЕРАЛНОЈ КОМПЕНЗАЦИЈИ

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

(укупан износ роговања)

--	--	--	--	--

(укупан број поверилаца)

(фирма и седиште подносиоца)

(број рачуна дужника-подносиоца пријаве)

Ред. бр.	Фирма и седиште повериоца	Број рачуна повериоца			Износ		Напомена
		Седиште	Рачун	Партија	Динара	Пара	

за тачност података одговоран је подносилац пријаве

Овом пријавом налаже се плаћање путем компензације износ наведених обавеза у износности из датумски у овомреду средстава обрачунавања у нашу корист	Ред. бр.	Фирма и седиште повериоца	Број рачуна повериоца			Износ		Напомена
			Седиште	Рачун	Партија	Динара	Пара	

(место и датум) контрола пријема контрола припреме (штамбиљ и потпис подносиоца)

НАПОМЕНА УЗ ОБРАЗАЦ МК-СДК

- У заглављу овог обрасца, на свакој страни, учесник у ОМК уписује на одређено место:
 - седиште организационе јединице Службе којој подноси пријаву (на пример 10100 – Сарајево, 10500 – Бања Лука итд.);
 - фирму, седиште и број жиро-рачуна подносиоца пријаве;
 - број странице пријаве (почев од 001);
 - укупан износ пријављених дуговања (збир појединачних ставки од стр. 001 до n).
- У колоне овог обрасца, предвиђене за уношење података о повериоцу, подносилац пријаве уноси ред. број, тачан назив и место повериоца, број жиро-рачуна (седиште – пет места, рачун – три места и партија седам места – са водећим нулама).
- У колону „Износ” подносилац пријаве уписује укупан износ обавеза према односном повериоцу, независно од основа плаћања и броја фактура, у динарима, са парам.
- Подаци се попуњавају читко, без прецртавања и исправљања.
- На крају сваке странице пријаве, подносилац пријаве у левом доњем углу уписује место и датум, а сваку страницу потписују лица овлашћена за располагање средствима на жиро-рачуну и оверавају печатом.

Прилог бр. 2

РОКОВИ

ЗА ПРИЈАВЉИВАЊЕ И СПРОВОЂЕЊЕ ОМК ЗА 1991. ГОДИНУ

Редни број ОМК	Датум пријављивања	Дан спровођења ОМК
1/91	27. и 28. мај	31. мај
2/91	24. и 25. јуни	28. јуни
3/91	22. и 23. јули	26. јули
4/91	23. и 24. септембар	27. септембар
5/91	21. и 22. октобар	25. октобар
6/91	18. и 19. новембар	22. новембар
7/91	16. и 17. децембар	20. децембар

Прилог бр. 3

СЛУЖБА ДРУШТВЕНОГ КЊИГОВОДСТВА

Стр. _____

Филијала _____

(ред. број и датум спровођења ОМК)

ИЗВЕШТАЈ О ИЗВРШЕНОЈ КОМПЕНЗАЦИЈИ

(жиро-рачун, фирма и седиште учесника у ОМК – подносиоца пријаве)

ПО ВАШОЈ ПРИЈАВИ ЗА ОМК ИЗВРШЕНО ЈЕ СЛЕДЕЋЕ:

Жиро-рачун	Фирма и седиште	Пријављени износ	Компензиран износ
НА ВАШ ТЕРЕТ:			
УКУПНО НА ТЕРЕТ: _____			
У ВАШУ КОРИСТ:			
УКУПНО У КОРИСТ: _____			

361.

На основу члана 8. став 3. Закона о исплати личних доходака, средстава за непосредну заједничку потрошњу и средстава за исхрану радника у току рада („Службени лист СФРЈ”, бр. 37/90 и 84/90), Савезни завод за статистику утврђује и објављује

ПОДАТКЕ

О ИЗНОСУ ПРОСЕЧНОГ МЕСЕЧНОГ ЧИСТОГ ЛИЧНОГ ДОХОТКА ПО РАДНИКУ ИСПЛАЋЕНОГ ЗА ПРЕТХОДНА ТРИ МЕСЕЦА У ПРИВРЕДИ РЕПУБЛИКЕ И АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ И ПРИВРЕДИ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Просечан месечни чист лични доходак по раднику у привреди исплаћен за период децембар 1990 – фебруар 1991. године износи, у динарима:

СФРЈ	5.412
СР Босна и Херцеговина	4.128
СР Македонија	3.824
СР Словенија	6.851
СР Србија	5.377*
САП Војводина	5.415
САП Косово	3.712
СР Хрватска	5.868
СР Црна Гора	4.877

* За СР Србију, без података за социјалистичке аутономне покрајине, просечан месечни чист лични доходак по раднику у привреди исплаћен за период децембар 1990 – фебруар 1991. године износи 5.476 динара.

Број 001-1252/1
24. априла 1991. године
Београд

Директор
Савезног завода за
статистику,
др Драгутин Групоковић, с. р.

362.

На основу члана 13. и члана 80. став 1. тачка 8. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), а у вези са чл. 36. до 40. Закона о хартијама од вредности („Службени лист СФРЈ”, бр. 64/89 и 29/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ИЗДАВАЊУ БЛАГАЈНИЧКИХ ЗАПИСА НАРОДНЕ БАНКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ КОЈЕ СУ БАНКЕ ДУЖНЕ ДА УПИСУЈУ ИЗ СРЕДСТАВА КРЕДИТА ДОБИЈЕНИХ ОД АГЕНЦИЈЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ ЗА ОСИГУРАЊЕ ДЕПОЗИТА И САНАЦИЈУ БАНАКА

1. Народна банка Југославије издаје благајничке записе које су банке дужне да уписују из средстава кредита добијених од Агенције федерације за осигурање депозита и санацију банака (у даљем тексту: благајнички записи), на начин и под условима који су прописани овом одлуком.

2. Благајнички запис садржи: означавање да је благајнички запис, назив и седиште издаваоца благајничког записа, новчани износ на који благајнички запис гласи, назив и седиште банке која уписује благајнички запис, означавање да се на благајнички запис плаћа камата од 15 до 30% годишње, место и датум издавања и серијски број благајничког записа, права имаоца благајничког записа и факсимил потписа гувернера Народне банке Југославије.

Благајнички записи издају се са роком доспећа од шест месеци.

Благајнички записи могу се обновити на исти рок – посебном одлуком Савета гувернера.

Благајнички записи гласе на име и не могу се преносити.

Народна банка Југославије издаје благајничке записе од износа од 15.000.000.000 динара.

Благајнички записи издају се у апоенима који одговарају обавези банака за упис благајничких записа.

3. Банке од којих је Агенција федерације за осигурање депозита и санацију банака (у даљем тексту: Агенција) привремено купила кредите и гаранције из средстава кредита добијеног од Народне банке Југославије на основу Одлуке о одобравању краткорочног кредита Агенцији федерације за осигурање депозита и санацију банака ради обезбеђивања финансијске подршке банкама и условима под којима се овај кредит одобрава и користи („Службени лист СФРЈ”, бр. 30/91) дужне су да, истовремено са добијањем средстава од Агенције по основу те куповине, купе од Народне банке Југославије благајничке записе издате на основу ове одлуке – у износу једнаком износу овако добијених средстава.

4. Камата на благајничке записе обрачунава се и плаћа банкама тромесечно, и то:

– по стопи од 15% годишње – у року од два радна дана по истеку три месеца од дана уписа благајничког записа;

– преосталу камату до износа камате обрачунате по стопи од 30% годишње – у року од два радна дана од дана када Агенција уплати камату Народној банци Југославије – сразмерно износу камате који Агенција уплати Народној банци Југославије по основу примљеног краткорочног кредита из тачке 3. ове одлуке.

Обрачун камате врши се применом конформне стопе за број дана за који се камата обрачунава.

Радним даном, у смислу ове одлуке, не сматра се субота.

5. На основу благајничких записа банке не могу користити кредите из примарне емисије.

Благајнички записи издати у смислу ове одлуке не урачунавају се у минималну ликвидност банака.

6. Благајничке записе уписане по одредбама ове одлуке банке држе у депоу код Народне банке Југославије.

7. Банка враћа Народној банци Југославије благајничке записе по истеку рока на који су издати или пре истека тог рока по налогу Народне банке Југославије, у складу са тачком 7. Одлуке наведене у тачки 3. Одлуке.

8. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 101
10. априла 1991. године
Београд

Председник
Савета гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

363.

На основу члана 9. Закона о привременим мерама о циљевима и задацима заједничке монетарне политике у 1991. години („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/89) и члана 80. став 1. тачка 29. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ОДОБРАВАЊУ КРАТКОРОЧНОГ КРЕДИТА АГЕНЦИЈИ ФЕДЕРАЦИЈЕ ЗА ОСИГУРАЊЕ ДЕПОЗИТА И САНАЦИЈУ БАНАКА РАДИ ОБЕЗБЕЂИВАЊА ФИНАНСИЈСКЕ ПОДРШКЕ БАНКАМА И УСЛОВИМА ПОД КОЈИМА СЕ ОВАЈ КРЕДИТ ОДОБРАВА И КОРИСТИ

1. Овом одлуком одобрава се краткорочни кредит Агенцији федерације за осигурање депозита и санацију банака (у даљем тексту: Агенција) и утврђују услови под којима се овај кредит одобрава и користи.

2. Народна банка Југославије одобрава Агенцији краткорочни кредит у износу од 15.000.000.000 динара, на рок од шест месеци уз камату 15% годишње, која се обра-

чувања и плаћа у року од два радна дана по истеку три месеца од дана пуштања кредита у течај.

Агенција је дужна да, као инструмент обезбеђења отплате кредита из става 1. ове тачке, преда Народној банци Југославије бланко-менице на име обезбеђења главнице и камате. Број меница утврдиће се посебним уговором.

Кредит из става 1. ове тачке може се обновити на исти рок – посебном одлуком Савета гувернера.

3. Средства кредита из тачке 2. ове одлуке Агенција може користити искључиво за привремену куповину кредита банака који су, у складу са Одлуком о начину класификовања aktive и одговарајућих ванбилансних ставки банака и других финансијских организација са становишта њихове наплативости („Службени лист СФРЈ”, бр. 14/90) – (у даљем тексту: Одлука), класификовани у категорије С, D и Е, и то најпре кредита класификованих у категорију Е, а затим кредита класификованих у категорије D и С – до износа који се добија множењем укупног износа кредита из тачке 2. став 1. ове одлуке просечним коефицијентом израчунатим за сваку банку на основу њеног учешћа у укупним депозитима становништва (динарска и девизна штедња), учешћа у укупним депозитима и учешћа коригованих потенцијалних губитака, учешћа у краткорочним динарским пласманима и учешћа у укупној активи свих банака, према стању на дан 31. децембра 1989. године.

Ако је износ кредита банке класификованих у категорије Е, D и С према стању на дан 31. децембра 1989. године мањи од износа који се добија множењем укупног износа кредита из тачке 2. став 1. ове одлуке просечним коефицијентом из става 1. ове тачке, Агенција ће привремено купити гаранције банке које су класификоване у ове категорије, по истом редоследу.

Под кредитом банке који Агенција привремено купује у смислу ове одлуке подразумевају се главница и камата по том кредиту.

4. Агенција може користити кредит из тачке 2. ове одлуке само под условом да је банка од које Агенција привремено купује кредите и гаранције за исти износ уписала благајничке записе Народне банке Југославије у складу са Одлуком о издавању благајничких записа Народне банке Југославије које су банке дужне да уписују из средстава кредита добијених од Агенције федерације за осигурање депозита и санацију банака („Службени лист СФРЈ”, бр. 30/91).

Банка је дужна да добит остварену до износа примљене камате на благајничке записе из става 1. ове тачке унесе у резерве.

Банка је дужна да исправке вредности извршене за кредите и гаранције које је Агенција привремено купила води у својим пословним књигама све до њихове наплате.

5. Агенција је дужна да износ средстава који се добије наплатом привремено купљених кредита и гаранција пре истека рока на који је Народна банка Југославије одобрила кредит Агенцији пренесе банци, која до тог износа може пренети на Агенцију друге кредите и гаранције категорија Е, D и С.

По истеку рока на који је Народна банка Југославије одобрила кредит Агенцији, Агенција враћа банци све преостале привремено купљене ненаплаћене кредите и гаранције, банка враћа Народној банци Југославије благајничке записе, а Агенција враћа кредит Народној банци Југославије.

6. Агенција привремено купује кредите и гаранције банке, а банке купују благајничке записе Народне банке Југославије на основу решења које за сваку банку донесе Народна банка Југославије.

Решењем из става 1. ове тачке утврђују се нарочито: износ кредита и гаранција које Агенција купује од банке, затим обавеза банке да у истом износу откупи од Народне банке Југославије благајничке записе, обавезе Агенције и банке из тач. 4. и 5. ове одлуке, као и услови које банка мора да испуни, а односе се на њено пословање.

Под условима, у смислу става 2. ове тачке, подразумева се обавеза банке да:

1) одмах обустави кредитирање основних средстава дужника класификованих у категорију С, изузев ако посто-

ји гаранција федерације или републике за чију су реализацију обезбеђена средства у буџету;

2) кредитира обртна средства дужника класификованих у категорију С под условом да:

– дужник покрива најмање 75% укупних трошкова по каматама;

– дужник изради програм санације;

– дужник изради програм постепеног снижавања трошкова пословања по тромесечјима;

– тромесечном обнављању краткорочних финансијских уговора претходи анализа успеха у спровођењу програма консолидације дужника;

– кредитни уговор садржи одредбу о праву банке да аутоматски наплати целокупно потраживање од дужника на терет његовог депозита у банци ако дужник не испуњава уговорне обавезе;

3) одмах обустави кредитирање дужника класификованих у категорију D, изузев краткорочног кредитирања ако постоји гаранција федерације или републике за чију су реализацију обезбеђена средства у буџету, уз истовремено постојање програма за консолидацију дужника;

4) одмах обустави кредитирање дужника класификованих у категорију Е;

5) ако је дужник класификован у категорије С, D и Е уједно и оснивач банке, одмах привремено суспендује његова управљачка права и уместо представника тих дужника именује независна лица, уз претходно прибављање мишљења Агенције;

6) испуни све услове пословања прописане чланом 16. Закона о банкама и другим финансијским организацијама, односно одлукама Народне банке Југославије донесеним за његово спровођење;

7) отпише потраживања за чији су се отпис стекли законом прописани услови;

8) обустави припис камата на потраживања класификована у категорије С, D и Е;

9) усклади рочну структуру извора средстава и датих пласмана;

10) предузме мере за наплату доспелих ненаплаћених потраживања, укључујући и правне радње.

Дужник из става 3. ове тачке класификује се у наведене категорије ризичних пласмана према наплативости потраживања у складу са Одлуком.

7. Народна банка Југославије је дужна да, ако утврди да банка није испунила један или више услова предвиђених решењем из тачке 6. ове одлуке, изда налог Агенцији да врати банци преостале привремено купљене кредите и гаранције и изда налог банци да врати Народној банци Југославије исти износ благајничких записа, а Агенција враћа Народној банци Југославије исти износ кредита.

8. Банке које желе да Агенцији привремено продају кредите и гаранције под условима утврђеним овом одлуком дужне су да о томе обавесте Народну банку Југославије у року од 15 дана од дана ступања на снагу ове одлуке.

9. Ближи услови коришћења кредита из тачке 1. ове одлуке регулисаће се уговором из тачке 2. став 2. ове одлуке.

10. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 102
10. априла 1991. године
Београд

Председник
Савета гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

364.

На основу члана 20. став 1. тачка 6, члана 25. и члана 80. став 1. тачка 9. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ**О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ОДЛУКЕ О УСЛОВИМА И НАЧИНУ ДАВАЊА КРЕДИТА БАНКАМА И ДРУГИМ ФИНАНСИЈСКИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА ЗА ОДРЖАВАЊЕ ДНЕВНЕ ЛИКВИДНОСТИ**

1. У Одлуци о условима и начину давања кредита банкама и другим финансијским организацијама за одржавање дневне ликвидности („Службени лист СФРЈ”, бр. 8/91, 15/91, 20/91, 22/91 и 23/91) у тачки 3. став 1. одредба под 3 речи: „од шест месеци” замењују се речима: „од три месеца”.

2. После тачке 7ц. додаје се тачка 7д, која гласи:

„7д. Изузетно од тачке 3. одредба под 1 и тачке 6. ове одлуке, банке могу сваког дана у мају 1991. године користити кредит за ликвидност, с тим што се тај кредит по основу благајничких записа које су банке обавезне да упишу по основу прописа о начину одржавања минималне ликвидности може користити до износа од 100% номиналне вредности тих записа.

Укупно стање кредита за ликвидност по основу тач. 3. и 7д. ове одлуке не може ни једног дана у току маја 1991. године бити веће од 140% издвојене обавезне резерве банке, умањене за износ коришћења те резерве за дневну ликвидност банке, према стању на крају претходног дана.”.

3. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 103
23. априла 1991. године
Београд

Председник
Савета гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

365.

На основу члана 23. и члана 80. став 1. тачка 14. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), а у вези са чл. 14. до 19. Закона о санацији, стечају и ликвидацији банака и других финансијских организација („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/89 и 63/90). Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ**О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О НАЧИНУ И УСЛОВИМА АКТИВИРАЊА ЈЕМСТВА НАРОДНЕ БАНКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ ПО ШТЕДНИМ УЛОЗИМА И ТЕКУЋИМ РАЧУНИМА ГРАЂАНА У ДИНАРИМА**

1. У Одлуци о начину и условима активирања јемства Народне банке Југославије по штедним улозима и текућим рачунима грађана у динарима („Службени лист СФРЈ”, бр. 57/90, 59/90 и 63/90) тачка 3. мења се и гласи:

„3. Кад организациона јединица Службе друштвеног књиговодства код које се воде средства банке утврди обавезу Народне банке Југославије из тачке 2. ове одлуке, издаје налог за пренос средстава ради исплате, односно покрића већ исплаћених штедних улога грађана у корист жиро-рачуна банке, а на терет рачуна Народне банке Југославије, који се одмах извршава, и о томе ће истог дана обавестити народну банку републике, односно народну банку аутономне покрајине (у даљем тексту: народна банка) и Народну банку Југославије.

Истовремено са давањем налога за пренос потребних средстава у корист жиро-рачуна банке, организациона јединица Службе друштвеног књиговодства издаје и налог за пренос средстава из става 1. ове тачке на терет жиро-рачуна банке, а у корист рачуна Народне банке Југославије из става 1. ове тачке, који извршава из првог наредног прилива средстава на жиро-рачун банке - након обезбеђења покрића на жиро-рачуну, а пре враћања средстава обавезне резерве коришћених за одржавање ликвидности.”.

2. У тачки 4. став 2. речи: „плаћа Народној банци” замењују се речима: „плаћа Народној банци Југославије”.

3. У тачки 5. став 2. одредба под 2) речи: „народној банци” замењују се речима: „Народној банци Југославије”.

4. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 104
23. априла 1991. године
Београд

Председник
Савета гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

366.

На основу члана 33. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ**О ДОПУНИ ОДЛУКЕ О ОБАВЕЗИ ОВЛАШЋЕНИХ БАНКА ДА ДРЖЕ ОДРЕЂЕНИ ИЗНОС У ДЕВИЗАМА КАО МИНИМАЛНУ РЕЗЕРВУ ЗА ОДРЖАВАЊЕ ЛИКВИДНОСТИ У ПЛАЋАЊИМА ПРЕМА ИНОСТРАНСТВУ У ПЕРИОДУ ОД 1. ЈАНУАРА ДО 31. ДЕЦЕМБРА 1991. ГОДИНЕ**

1. У Одлуци о обавези овлашћених банака да држе одређени износ у девизама као минималну резерву за одржавање ликвидности у плаћањима према иностранству у периоду од 1. јануара до 31. децембра 1991. године („Службени лист СФРЈ”, бр. 83/90), у тачки 1. после одредбе под 2) тачка се замењује тачком и зарезом и додаје одредба под 3) која гласи:

„3) укупан износ девизних средстава по основу девизне штедне, прикупљених од дана ступања на снагу Одлуке о начину на који овлашћене банке извршавају налоге за плаћање домаћих физичких лица девизама са њихових девизних рачуна и девизних штедних улога („Службени лист СФРЈ”, бр. 28/91), за извршавање обавеза по одредбама из тачке 2. те одлуке.”.

2. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 105
23. априла 1991. године
Београд

Председник
Савета гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

367.

На основу члана 71. став 5. Закона о девизном пословању („Службени лист СФРЈ”, бр. 66/85, 71/86, 3/88, 59/88 и 82/90) и члана 80. став 1. тачка 5. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ**О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О НАЧИНУ ВОЂЕЊА ДЕВИЗНОГ РАЧУНА И ДЕВИЗНОГ ШТЕДНОГ УЛОГА ДОМАЋЕГ И СТРАНОГ ФИЗИЧКОГ ЛИЦА**

1. У Одлуци о начину вођења девизног рачуна и девизног штедног улога домаћег и страног физичког лица („Службени лист СФРЈ”, бр. 6/91) после тачке 17. додају се ново поглавље IX и тач. 17а, 17б, 17г, 17д, који гласе:

„IX. НАЧИН ВОЂЕЊА И КОРИШЋЕЊА ДЕВИЗА У СКЛАДУ СА ОДЛУКОМ О НАЧИНУ НА КОЈИ ОВЛАШЋЕНЕ БАНКЕ ИЗВРШАВАЈУ НАЛОГЕ ЗА ПЛАЋАЊЕ ДОМАЋИХ ФИЗИЧКИХ ЛИЦА ДЕВИЗАМА СА

ЊИХОВИХ ДЕВИЗНИХ РАЧУНА И ДЕВИЗНИХ ШТЕДНИХ УЛОГА („СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ”, БР. 28/91)

17а. Овлашћене банке су дужне да о девизама које домаћа физичка лица полажу код овлашћене банке на девизни рачун од дана ступања на снагу Одлуке о начину на који овлашћене банке извршавају налоге за плаћања домаћих физичких лица девизама са њихових девизних рачуна и девизних штедних улога (у даљем тексту: Одлука СИВ-а), као и о њиховом коришћењу воде посебну евиденцију. Ова евиденција се води ради посебног праћења девизне штедне грађана која је положена на девизне рачуне пре и после ступања на снагу Одлуке СИВ-а.

17б. Овлашћене банке које од дана ступања на снагу Одлуке СИВ-а одобре девизе девизном рачуну домаћег физичког лица дужне су да власнику девизног рачуна обезбеде и подизање тих девиза или извршавање налога за плаћање увоза – најкасније у року од седам дана.

При извршавању налога за плаћање увоза или налога за подизање ефективног страног новца, чекова и кредитних писама, овлашћена банка поступа у складу са одредбама гач. 8. до 11. ове одлуке.

Новчане и кредитне картице за плаћање у иностранству средствима положеним на девизне рачуне од дана ступања на снагу Одлуке СИВ-а, домаћа физичка лица могу користити без претходне најаве за плаћање.

17в. Овлашћене банке извршавају налоге за плаћање домаћих физичких лица на терет девиза које су положене на њихове девизне рачуне до дана ступања на снагу Одлуке СИВ-а ако су та лица претходно најавила овлашћеној банци коришћење девиза у следећим износима и роковима:

1) до 500 немачких марака – у року од седам дана пре извршавања налога за плаћање с тим да овлашћена банка у току једног месеца може од домаћег физичког лица примити више налога за плаћање чија укупна вредност не прелази 1.000 немачких марака;

2) до 3.000 немачких марака – у року од 30 дана пре извршавања налога за плаћање;

3) до 10.000 немачких марака – у року од 90 дана пре извршавања налога за плаћање;

4) преко 10.000 немачких марака – у року од 180 дана пре извршавања налога за плаћање.

Износи из става 1. ове тачке односе се и на друге конвертибилне девизе и утврђују применом средњих курсева за немачку марку и ту другу конвертибилну девизу.

Ефективни страни новац са девизних рачуна домаћих физичких лица у износу до 500 немачких марака, с тим што тај износ не може бити већи од 1.000 немачких марака у једном месецу, овлашћена банка исплаћује домаћим физичким лицима, уз претходну најаву, у року од седам дана и поступа у складу са тачком 10. ст. 2. и 3. ове одлуке.

Домаћа физичка лица могу на терет девиза на девизним рачунима подизати чекове и кредитна писма – до износа и у роковима најаве плаћања из ове тачке.

Ако овлашћена банка, на захтев власника девизног рачуна, пренеси девизе на његов девизни рачун код друге овлашћене банке, дужна је да тај пренос изврши на основу претходно најављеног коришћења девиза, у складу са ставом 1. ове тачке.

17г. Овлашћена банка може примити најаву за плаћање у смислу тачке 17в. ове одлуке ако домаће физичко лице није искористило раније поднесу најаву. Рок најаве тече од дана последњег плаћања, односно подизања девиза са девизног рачуна.

Домаће физичко лице може поднети нову најаву за плаћање за било који износ девиза из тачке 17в. ове одлуке, под условом да повуче најаву која је претходно поднесена. Рок тој најави тече од дана подношења.

О најавима за плаћање у смислу тачке 17в. ове одлуке, о извршавању налога за плаћање и подизању девиза са девизних рачуна, овлашћена банка води евиденцију – по роковима и износима.

17д. На плаћања новчаним и кредитним картицама примењује се тачка 17в. ове одлуке.

Овлашћене банке су дужне да све кориснике новчаних и кредитних картица које су оне издале, као и издаваоце тих картица који обављају плаћање преко те банке благов-

ремено обавесте о обавези претходне најаве плаћања у смислу тачке 17в. ове одлуке.

Ако домаће физичко лице новчану или кредитну картицу за плаћање у иностранству користи без претходне најаве овлашћеној банци у смислу тачке 17в. ове одлуке, обавезно је да на свој девизни рачун код овлашћене банке положи девизе у износу тако извршеног плаћања – дознаком из иностранства или полагањем ефективног страног новца.

Ако домаће физичко лице новчану или кредитну картицу за плаћање у иностранству користи без претходне најаве плаћања на терет девиза одобрених девизном рачуну пре ступања на снагу Одлуке СИВ-а, овлашћена банка предузима према кориснику те картице мере предвиђене уговором о коришћењу новчане и кредитне картице.”

2. Досадашње поглавље „IX. ИЗВЕШТАЈНА СЛУЖБА” постаје поглавље X.

3. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 106
25. априла 1991. године
Београд

Председник
Савета гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влаковић, с. р.

УСТАВНИ СУД ЈУГОСЛАВИЈЕ

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ НАРЕДБЕ О НАЧИНУ ОБРАЧУНАВАЊА ДЕЛА ЛИЧНОГ ДОХОТКА ПО ОСНОВУ МИНУЛОГ РАДА У ПЕНЗИЈСКИ ОСНОВ УЖИВАЛАЦА ВОЈНИХ ПЕНЗИЈА

1. Уставни суд Југославије, решењем П-У-број 25/89 од 20. септембра 1989. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности одредбе тачке 1. ст. 1. и 2. и тачке 2. Наредбе савезног секретара за народну одбрану о начину обрачунавања дела личног дохотка по основу минулог рада у пензијски основ уживалаца војних пензија („Службени војни лист”, бр. 29/85, 32/86, 35/87 и 30/88).

2. Одредбама тачке 1. ст. 1. и 2. оспорене наредбе прописано је да се у пензијски основ уживалаца војних пензија део личног дохотка по основу минулог рада обрачунава према пензијском стажу оствареном до дана престанка активне војне службе, у износу од 0,5% од личног дохотка по чину, односно класи и личног дохотка према положају за сваку започету годину пензијског стажа после навршене две године тог стажа; уживаоцу војне пензије – жени са 25 година пензијског стажа за сваку годину пензијског стажа оствареног до дана престанка активне војне службе у пензијски основ обрачунава се део личног дохотка по основу минулог рада у износу од 0,75% од личног дохотка по чину, односно класи и личног дохотка према положају; укупан износ дела личног дохотка по основу минулог рада, обрачунат у пензијски основ, може достићи највише 20% од личног дохотка по чину, односно класи и личног дохотка према положају.

Према тачки 2. оспорене наредбе, у пензијски основ уживалаца војних пензија који су пензију остварили пре 1. јануара 1973. године део личног дохотка по основу минулог рада обрачунава се сразмерно проценту остварене пензије од пензијског основа, независно од година пензијског стажа, али највише 20% од личног дохотка по чину, односно класи и личног дохотка према положају.

3. У одговору на решење о покретању поступка, савезни секретар за народну одбрану истакао је да обрачунавање дела личног дохотка по основу минулог рада није уређивање друштвених односа, већ извршавање савезног закона, у складу с овлашћењем које је савезном секретару дато одредбом члана 64. став 4. Закона о пензијском и инвалидском осигурању војних осигураника („Службени лист СФРЈ”, бр. 7/85, 74/87 и 20/89). Зато је, по мишљењу савезног секретара, оспорена наредба у складу с Уставом

СФРЈ и савезним законом. Таквог мишљења је и Завод за социјално осигурање војних осигураника.

4. На јавној расправи, даваоци иницијативе и представник Међугарнизонске скупштине војних осигураника у Љубљани остали су при својим мишљењима о томе да оспорена наредба није само акт којим савези секретар за народну одбрану извршава једну одредбу Закона о пензијском и инвалидском осигурању војних осигураника већ и акт којим се, противно Уставу СФРЈ, уређују друштвени доноси у области пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника и да оспорена наредба није у складу с Уставом СФРЈ и савезним законом. Представници савезног секретара за народну одбрану и представници Завода за социјално осигурање војних осигураника остали су при мишљењу савезном у одговору на решење о покретању поступка за оцењивање уставности и законитости оспорене наредбе.

5. Одредбом члана 365. Устава СФРЈ утврђено је да функционери који руководе савезним органима управе и савезним организацијама могу доносити правилнике, наредбе и упутства за извршавање савезних закона, других прописа и општих аката Скупштине СФРЈ и прописа савезног извршног већа ако су за то овлашћени тим прописима, односно актима.

По схватању Уставног суда Југославије, које се заснива на тој одредби Устава СФРЈ, функционер који руководи савезним органом управе не може актима које доноси за извршавање савезних закона, других прописа и општих аката Скупштине СФРЈ и прописа савезног извршног већа уређивати друштвене односе.

Одредбом члана 64. став 4. Закона о пензијском и инвалидском осигурању војних осигураника („Службени лист СФРЈ”, бр. 7/85, 74/87 и 20/89) прописано је да ће се, ако се измени структура личног дохотка према коме се, на основу прописа о личним дохоцима активних војних лица, утврђује нов пензијски основ, измењени износи личног дохотка узимати за утврђивање новог пензијског основа на начин који, у складу с тим прописима, пропише савезни секретар за народну одбрану.

Наведена одредба Закона о пензијском и инвалидском осигурању војних осигураника овлашћује савезног секретара за народну одбрану – по мишљењу Уставног суда Југославије – да пропише начин на који се, у складу с прописима о личним дохоцима активних војних лица, измењени износи личног дохотка узимају за утврђивање новог пензијског основа. Савезни секретар није овлашћен, дакле, да пропише да се део личног дохотка по основу минулог рада, који се узима за утврђивање новог пензијског основа, обрачунава према пензијском стажу оствареном до престанка активне војне службе.

Уставни суд Југославије сматра да прописивање оспореном наредбом да се део личног дохотка по основу минулог рада уживалаца војних пензија узима за утврђивање новог пензијског основа према пензијском стажу оствареном до престанка активне војне службе значи уређивање друштвених односа у области пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника. Уживалац војне пензије коме се део личног дохотка по основу минулог рада урачунава у пензијски основ према пензијском стажу оствареном до престанка активне војне службе нема право, по одредбама тачке 1. ст. 1. и 2. оспорене наредбе, да му се део личног дохотка по основу минулог рада обрачунава према укупно оствареном пензијском стажу.

Уставни суд Југославије оцењује да су одредбама тачке 1. ст. 1. и 2. оспорене наредбе, према којима се део личног дохотка по основу минулог рада обрачунава до дана престанка активне војне службе, уређени друштвени односи у области пензијског и инвалидског осигурања који могу бити уређени само законом и да, зато, одредбе тачке 1. ст. 1. и 2. оспорене наредбе нису у складу с Уставом СФРЈ и Законом о пензијском и инвалидском осигурању војних осигураника.

Одредбом тачке 2. оспорене наредбе прописано је да се део личног дохотка по основу минулог рада уживалаца војних пензија који су пензију остварили пре 1. јануара 1973. године обрачунава независно од година пензијског стажа, али највише до 20% личног дохотка по чину, односно класи и личног дохотка према положају, колико део

личног дохотка по основу минулог рада може износити уопште. Уставни суд Југославије, полазећи од таквог садржаја одредбе тачке 2. оспорене наредбе, мишљења је да се њено значење састоји у извршавању цитиране одредбе члана 64. став 4. Закона о пензијском и инвалидском осигурању и да оспорена наредба, у том делу, нема обележја акта савезног секретара којим се уређују друштвени односи.

Оцењујући уставност и законитост одредбе тачке 2. оспорене наредбе, Уставни суд Југославије није оцењивао да ли постотак минулог рада од 20% од личног дохотка по чину, односно класи и личног дохотка према положају у свему изражава измењену структуру личног дохотка према прописима о личним дохоцима активних војних лица. Уставни суд Југославије сматра да је утврђивање висине постотка минулог рада од личног дохотка питање стручне примене прописа о личним дохоцима активних војних лица на служби у оружаним снагама СФРЈ, односно питање изражавања измене структуре личног дохотка војних лица према ранијим прописима о личним дохоцима војних лица и важећим прописима о томе. Зато Уставни суд Југославије не оцењује, по Уставу СФРЈ, да ли утврђени постотак личног дохотка по основу минулог рада уживалаца војних пензија који су пензију остварили до 1. јануара 1973. године у свему изражава ранију структуру личног дохотка, односно плату војних лица и основ од кога је утврђивана старосна пензија војних осигураника до тог дана. Уставни суд Југославије, због тога, оцењује да је тачка 2. оспорене наредбе у складу с Уставом СФРЈ и Законом о пензијском и инвалидском осигурању војних осигураника.

6. Уставни суд Југославије, на седници одржаној 19. фебруара 1991. године, на основу одредбе члана 375. став 1. тачка 3. Устава СФРЈ и члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, донео је

О д л у к у

1. Укидају се одредбе тачке 1. ст. 1. и 2. Наредбе савезног секретара за народну одбрану о начину обрачунавања дела личног дохотка по основу минулог рада у пензијски основ уживалаца војних пензија („Службени војни лист”, бр. 29/85, 32/86, 35/87 и 30/88).

2. Ова одлука објавиће се у „Службеном листу СФРЈ” и „Службеном војном листу”.

Ову одлуку Уставни суд Југославије донео је у саставу: председник Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, Божидар Булатовић, др Омер Ибрахиџагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, Вељко Марковић и Душан Ружић.

II-У-бр. 25/89 и 27/89
19. фебруара 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 171. СТАВ 2. ЗАКОНА О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ

1. Радна организација Фабрика цемента „Косјерић”, у Косјерићу, покренула је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности одредбе члана 171. став 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник СР Србије”, бр. 13/83, 27/85, 21/86, 44/86, 28/87, 41/87, 16/88 и 25/88).

Покретач поступка сматра да одредба члана 171. став 2. наведеног закона није сагласна с Уставом СФРЈ због тога што је том законском одредбом прописано да се при утврђивању висине штете нанесене заједници пензијског и инвалидског осигурања, до које је дошло кривоцом лица, не узима у обзир уплаћени допринос за пензијско и инвалидско осигурање и дужина пензијског стажа осигураника. Средства која се удружују у самоуправне интересне заједнице пензијског и инвалидског осигурања ради остваривања појединачних обавеза и права по том основу, у складу с

начелом узајамности и солидарности и минулог рада, јесу, по мишљењу покретача поступака, средства која припадају оснивачима самоуправне интересне заједнице, која, стога, не може захтевати накнаду штете од оних који удружују средства у те заједнице и који, плаћањем доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, немају обавезу на накнаду штете настале плаћањем примања из пензијског и инвалидског осигурања.

2. Одредбом члана 171. став 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању прописано је да заједница пензијског и инвалидског осигурања има право да захтева накнаду учињене штете од лица које је проузроковало инвалидност, телесно оштећење или смрт осигураника ако је по том основу остварено право из пензијског и инвалидског осигурања, као и да се при утврђивању висине штете не узимају у обзир износи уплаћеног доприноса за то осигурање нити навршен пензијски стаж осигураника.

3. Одредбама члана 153. Устава СФРЈ утврђено је да се слобода и права човека и грађанина, утврђени Уставом СФРЈ, остварују у међусобној солидарности људи и испуњавањем дужности и одговорности сваког према свима и свих према свакоме; да су слобода и права човека и грађанина ограничени само једнаким слободама и правима других и да је свако дужан да поштује слободу и права других и да је одговоран за то.

Одговорност за непоштовање слобода и права других, кад се испољава наношењем штете друге, повлачи, по схватању Уставног суда Југославије, и обавезу на накнаду штете наведеног друге, и кад се штета може приписати у кривицу учиниоцу.

Средства која, ради обезбеђења своје социјалне сигурности, радни људи удружују у самоуправне интересне заједнице пензијског и инвалидског осигурања или друге облике самоуправног организовања у којима удружују средства у ту сврху и утврђују, на начелима узајамности и солидарности и минулог рада, и своје заједничке и појединачне обавезе и права која у њима остварују, постају средства оних који су основали те облике удруживања средстава, и средства заједница, односно других облика удруживања средстава за обезбеђење социјалне сигурности радних људи. Средства намењена тим потребама нису, према томе, средства обвезника доприноса за социјално осигурање.

Уплатом доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, предузеће, односно послодавац, као обвезник доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, не ослобађа себе обавезе да накнади штету која је за заједницу пензијског и инвалидског осигурања настала давањима по основу обавезног социјалног осигурања до које је дошло нечијом кривицом. Те обавезе нико не може бити ослобођен, без обзира на то да ли је реч о ономе ко је дужан плаћати допринос за пензијско и инвалидско осигурање или о лицима која нису обвезници тог доприноса. Допринос за пензијско и инвалидско осигурање јесте обавеза која произлази из обавезног социјалног осигурања радника утврђеног одредбом члана 163. став 1. Устава СФРЈ. По основу плаћања тог доприноса, нико није ослобођен обавезе да накнади штету која је заједници пензијског и инвалидског осигурања настала у случајевима који се некоме могу уписати у кривицу. Свако давање на које је заједница пензијског и инвалидског осигурања обавезна по основу нечије кривице представља за ту заједницу штету која мора бити накнађена, будући да допринос за пензијско и инвалидско осигурање покрива само она давања по том основу која нису последица нечије кривице. Уставни суд Југославије сматра да оспорена законска одредба, која одговорност за штету насталу заједницама пензијског и инвалидског осигурања условава постојањем кривице за тако насталу штету, није противна Уставу СФРЈ.

4. Уставни суд Југославије, на основу одредбе члана 375. став 1. тачка 1. и одредбе члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 20. фебруара 1991. године, донео је

Одлуку

Одбија се предлог Радне организације Фабрика цемента „Косјераћ“ у Косјераћу, да Уставни суд Југославије

утврди да одредба члана 171. став 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник СР Србије”, бр. 13/83, 27/85, 21/86, 44/86, 28/87, 41/87, 16/88, 25/88, 50/88, 12/89, 25/89 и 42/89) није у складу с Уставом СФРЈ.

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Уставни суд Југославије донео је ову одлуку у саставу: председник Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, Божидар Булатовић, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, Вељко Марковић, Радко Мочвинник и Душан Ружић.

ГУ-број 15/2-88

20. фебруара 1991. године
Београд

Председник

Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДРЕДАБА ЧЛ. 1. И 4. И ЧЛАНА 6. СТАВ 3. ЗАКОНА О ИСПЛАТИ ЛИЧНИХ ДОХОДАКА, СРЕДСТАВА ЗА НЕПОСРЕДНУ ЗАЈЕДНИЧКУ ПОТРОШЊУ И СРЕДСТАВА ЗА ИСХРАНУ РАДНИКА У ТОКУ РАДА

1. Веће Савеза самосталних синдиката Југославије и Градско саобраћајно предузеће „Београд” у Београду покренули су пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности одредаба чл. 1. и 4. и члана 6. став 3. Закона о исплати личних доходака, средстава за непосредну заједничку потрошњу и средстава за исхрану радника у току рада („Службени лист СФРЈ”, бр. 37/90 и 84/90), јер сматрају да су те одредбе несагласне са Уставом СФРЈ.

Веће Савеза синдиката Србије, Председништво Већа Савеза синдиката Војводине и Републичка управа друштвених прихода Србије дали су Уставном суду Југославије иницијативу за покретање поступка за оцењивање уставности одредаба члана 4. наведеног закона из истих разлога које су навели и покретачи поступка.

2. Одредбама члана 1. Закона о исплати личних доходака, средстава за непосредну заједничку потрошњу и средстава за исхрану радника у току рада прописано је да исплату личних доходака и наведених средстава по том закону врше правна лица која послују друштвеним средствима, за период до 30. јуна 1991. године, с тим што се под тим правним лицима подразумевају друштвена правна лица и друга правна лица која у номинираном капиталу имају 50% и више друштвеног капитала.

Одредбама члана 4. Закона прописано је да правна лица која послују друштвеним капиталом издају интерне деонице или обвезнице на део одређеног повећања месечних аконтација личних доходака, с тим што деонице издају на терет нематеријалних трошкова у висини дела чистог личног дохотка, увећаног за припадајући износ пореза и доприноса, а обвезнице у нето-износу, са роком доспећа од најмање годину дана.

Одредбом члана 6. став 3. Закона прописано је да правно лице не може преносити пословна средства организацији синдиката у виду позајмице, односно бесповратно за финансирање делатности синдиката.

У току поступка оцењивања уставности оспорених одредаба наведеног закона донесен је Закон о изменама и допунама Закона о исплати личних доходака, средстава за непосредну заједничку потрошњу и средстава за исхрану радника у току рада („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/90) којим се забрањује исплата дела средстава за личне дохотке и прописује да се у висини тих средстава издају интерне деонице, или да се та средства издвоје у пословни фонд.

3. Савезно веће Скупштине СФРЈ, у одговору на предлоге о покретању поступка, истакло је да су оспорене одредбе наведеног закона сагласне са одредбом члана 267. алинеја 3. Устава СФРЈ којима је утврђено да се савезним законом може прописати привремена забрана располагања делом друштвених средстава за потрошњу ради спречавања и отклањања већих поремећаја у привреди.

На јавној расправи, представници Скупштине СФРЈ и покретача поступка остали су при својим ставовима из-

ложеним у предлогу о покретању поступка, односно у одговору на тај предлог.

Научни радници су, на јавној расправи и у писменој форми, изнели мишљење да се савезним законом могла, на основу члана 267. Устава СФРЈ, прописати забрана располагања делом друштвених средстава за потрошњу и да је оспореним одредбама наведеног закона, у суштини, и прописана та забрана.

4. Одредбом члана 267. алинеја 3. Устава СФРЈ утврђено је да се савезним законом може прописати привремена забрана располагања делом друштвених средстава за потрошњу кад је то неопходно ради спречавања и отклањања већих поремећаја у привреди, или кад то захтевају интереси народне одбране или друге ванредне потребе земље.

Уставни суд Југославије, полазећи од наведене одредбе Устава СФРЈ, сматра да се савезним законом, у оквиру забране располагања делом друштвених средстава за потрошњу, могла ограничити висина средстава за личне дохотке, па је оценио да су оспорене одредбе чл. 1. и 4. Закона сагласне са том одредбом Устава СФРЈ. По оцени Уставног суда Југославије, ограничењем висине средстава за личне дохотке радника није повређено право радника да одлучују о доходу, у складу са својим општим актима.

Будући да се забрана располагања делом друштвених средстава за потрошњу односи и на друштвена средства која се преносе организацији синдиката, савезним законом се, у складу с наведеном одредбом Устава СФРЈ, могло забранити преносење тих средстава организацији синдиката.

5. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. став 1. тачка 1. Устава СФРЈ и члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, 6. марта 1991. године, донео је, већином гласова

О д л у к у

1. Одбија се предлог да се утврди да одредбе чл. 1. и 4. и члана 6. став 3. Закона о исплати личних доходака, средстава за непосредну заједничку потрошњу и средстава за исхрану радника у току рада („Службени лист СФРЈ”, бр. 37/90 и 84/90) нису сагласне са Уставом СФРЈ.

2. Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ”.

3. Ову одлуку Уставни суд је донео у саставу: председник Суда Милован Бузацић и судије: Хрвоје Бачић, Божидар Булатовић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Велько Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

IУ-број 88/1, 88/2, 88/3,
88/4 и 88/5-90
6. марта 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

Р Е Ш Е Њ Е

О ОБУСТАВИ ИЗВРШЕЊА ПОЈЕДИНАЧНИХ АКАТА И РАДЊИ ПРЕДУЗЕТИХ НА ОСНОВУ ОДЛУКЕ О УПЛАЋИВАЊУ И УСМЕРАВАЊУ ДЕЛА ОСНОВНОГ ПОРЕЗА НА ПРОМЕТ ПРОИЗВОДА И УСЛУГА У ПРОМЕТУ

1. Уставни суд Југославије, решењем број IУ-број 10/91 од 19. марта 1991. године, покренуо је поступак за оцењивање уставности Одлуке о уплаћивању и усмеравању дела основног пореза на промет производа и услуга у промету („Службени гласник Републике Србије”, бр. 4/91) и супротности те одлуке са одредбама чл. 28. и 33. Закона о финансирању федерације („Службени лист СФРЈ”, бр. 15/77, 71/85, 71/86, 10/88, 31/88, 16/89, 41/89 и 60/89).

2. Одлуком о уплаћивању и усмеравању дела основног пореза на промет производа и услуга у промету прописано је да се део средстава наплаћеног основног пореза на промет производа и део средстава наплаћеног пореза на накнаде од услуга у промету која припадају федерацији

усмеравају у буџет Републике Србије, буџет Аутономне Покрајине Војводине и Буџет Аутономне Покрајине Косово и Метохија.

3. Одредбама члана 379. Устава СФРЈ утврђено је да Уставни суд Југославије може у току поступка, до доношења коначне одлуке, наредити да се обустави извршење појединачног акта или радње која је предузета на основу закона, другог прописа или општег акта органа друштвено-политичке заједнице, или самоуправног општег акта чија се уставност, односно законитост оцењује, ако би њиховим извршењем могле наступити неотклоњиве штетне последице.

Уставни суд Југославије оценио је да су испуњени услови из члана 379. Устава СФРЈ да Суд нареди да се обустави извршење појединачних аката и радњи предузетих на основу Одлуке о уплаћивању и усмеравању дела основног пореза на промет производа и услуга у промету, јер би неуношењем припадајућег дела средстава од основног пореза на промет у буџет федерације могло доћи до поремећаја у финансирању функција федерације, а самим тим и до поремећаја који би онемогућавали да Федерација остварује своје функције утврђене Уставом СФРЈ.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 379. Устава СФРЈ и члана 28. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 19. марта 1991. године, донео је

Р е ш е њ е

Обуставља се извршење појединачних аката и радњи предузетих на основу Одлуке о уплаћивању и усмеравању дела основног пореза на промет производа и услуга у промету („Службени гласник Републике Србије”, бр. 4/91).

Решење објавити у „Службеном листу СФРЈ” и у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IУ-број 10/91
19. марта 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

Р Е Ш Е Њ Е

О ОБУСТАВИ ИЗВРШЕЊА ПОЈЕДИНАЧНИХ АКАТА И РАДЊИ ПРЕДУЗЕТИХ НА ОСНОВУ ОДЛУКЕ О ЦИЈЕНАМА НАФТЕ И НАФТНИХ ДЕРИВАТА

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности и законитости Одлуке о цијенама нафте и нафтних деривата („Народне новине - службени лист Републике Хрватске”, бр. 12/91).

Савезно извршно веће поднело је и захтев да Уставни суд Југославије нареди да се обустави извршење појединачних аката и радњи предузетих на основу оспорене одлуке, јер сматра да би њиховим извршењем могле наступити неотклоњиве штетне последице.

2. Одлуком о цијенама нафте и нафтних деривата прописано је да се на територији Републике Хрватске искључује примена Одлуке о одређивању највиших цена нафте и нафтних деривата и Одлуке о начину формирања цена нафтних деривата у промету („Службени лист СФРЈ”, бр. 18/91).

3. Одредбом члана 379. Устава СФРЈ утврђено је да Уставни суд Југославије може у току поступка, до доношења коначне одлуке, наредити да се обустави извршење појединачног акта или радње која је предузета на основу закона, другог прописа или општег акта органа друштвено-политичке заједнице, или самоуправног општег акта чија се уставност, односно законитост оцењује ако би њиховим извршењем могле наступити неотклоњиве штетне последице.

Уставни суд Југославије оценио је да су испуњени услови из члана 379. Устава СФРЈ да нареди да се обустави извршење појединачних аката и радњи предузетих на основу Одлуке о цијенама нафте и нафтних деривата.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 379. Устава СФРЈ и члана 28. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 10. априла 1991. године, донео је

Решење

1. Обуставља се извршење појединачних аката и радњи предузетих на основу Одлуке о цијенама нафте и нафтних деривата („Народне новине – службени лист Републике Хрватске”, бр. 12/91).

2. Решење објавити у „Службеном листу СФРЈ” и у „Народним новинама – службеном листу Републике Хрватске”.

ПУ-број 47/91
4. априла 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

РЕШЕЊЕ

О ОБУСТАВИ ИЗВРШЕЊА ПОЈЕДИНАЧНИХ АКТА И РАДЊИ ПРЕДУЗЕТИХ НА ОСНОВУ ОДЛУКЕ О ПРИВРЕМЕНОМ УПЛАЊИВАЊУ И УСМЕРАВАЊУ ДЕЛА ОСНОВНОГ ПОРЕЗА НА ПРОМЕТ ПРОИЗВОДА И УСЛУГА У ПРОМЕТУ И НАПЛАЊЕНИХ ЦАРИНА, ДРУГИХ УВОЗНИХ ДАЖБИНА И ЛЕЖАРИНЕ

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности и законитости Одлуке о привременом уплаћивању и усмеравању дела основног пореза на промет производа и услуга у промету и наплаћених царина, других увозних дажбина и лежарине („Службени весник на СРМ”, бр. 42/90, 45/90, 2/91 и 9/91).

Савезно извршно веће предложило је Уставном суду Југославије да донесе решење о обустављању извршења појединачних аката и радњи предузетих на основу оспорене одлуке, јер би њеном применом могле наступити неотклоњиве штетне последице у финансирању Уставом СФРЈ утврђених функција федерације.

2. Оспореном одлуком се утврђује обавеза уплаћивања средстава основног пореза на промет производа и услуга и средстава од наплаћених царина, других увозних дажбина и лежарине која припадају федерацији на посебне рачуне у Републици, као и располагање и коришћење тим средствима.

Средства са посебних републичких рачуна Служба друштвеног књиговодства СР Македоније усмерава, и то 40% у буџет федерације (33% за ЈНА и 7% за рад органа федерације) и 60% на посебан републички рачун – Средства Републике за измиривање обавеза по савезним прописима.

3. Одредбама члана 379. Устава СФРЈ утврђено је да Уставни суд Југославије може у току поступка, до доношења коначне одлуке, наредити да се обустави извршење појединачног акта или радње која је предузета на основу закона, другог прописа или општег акта друштвено-политичке заједнице или самоуправниог општег акта чија се уставност, односно законитост оцењује ако би њиховим извршењем могле наступити неотклоњиве штетне последице.

Уставни суд Југославије оценио је да су испуњени услови из члана 379. Устава СФРЈ да нареди да се обустави извршење појединачних аката и радњи предузетих на основу Одлуке о привременом уплаћивању и усмеравању дела основног пореза на промет производа и услуга у промету и наплаћених царина, других увозних дажбина и лежарине.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 379. Устава СФРЈ и члана 28. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 20. марта 1991. године, донео је

Решење

Обуставља се извршење појединачних аката и радњи предузетих на основу Одлуке о привременом уплаћивању и усмеравању дела основног пореза на промет производа и услуга у промету и наплаћених царина, других увозних дажбина и лежарине („Службени весник на СРМ”, бр. 42/90, 45/90, 2/91 и 9/91).

Решење објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Службеном веснику на СРМ”.

ПУ број 30/91
20. марта 1991. године

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ПОСТАВЉЕЊА И РАЗРЕШЕЊА

На основу члана 244. став 1. и члана 249. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/78, 21/82, 18/85, 37/88, 18/89, 40/89, 72/89, 42/90 и 74/90), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О РАЗРЕШЕЊУ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА САВЕЗНОГ ЗАВОДА ЗА СТАНДАРДИЗАЦИЈУ

Разрешава се Драгољуб Бановић дужности помоћника директора Савезног завода за стандардизацију, са 31. мартом 1991. године.

Именовани се почев од 1. априла 1991. године, сходно одредби члана 249. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе, ставља на располагање.

Савезно извршно веће

С.п.п. бр. 904/1
4. априла 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

На основу члана 244. став 1. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/78, 21/82, 18/85, 37/88, 18/89, 40/89, 72/89, 42/90 и 74/90), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О РАЗРЕШЕЊУ ПОМОЋНИКА САВЕЗНОГ СЕКРЕТАРА ЗА ЕКОНОМСКЕ ОДНОСЕ СА ИНОСТРАНСТВОМ

Разрешава се Милан Дејановић дужности помоћника савезног секретара за економске односе са иностранством.

Савезно извршно веће

С.п.п. бр. 906/1
4. априла 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

На основу члана 244. став 1. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/78, 21/82, 18/85, 37/88, 18/89, 40/89, 72/89 и 74/90), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О РАЗРЕШЕЊУ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА САВЕЗНОГ ЗАВОДА ЗА СТАНДАРДИЗАЦИЈУ

Разрешава се Зоран Миљивојевић дужности помоћника директора Савезног завода за стандардизацију, са 31. мартом 1991. године.

Савезно извршно веће

С.п.п. бр. 909/1
4. априла 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

На основу члана 244. став 1. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/78, 21/82, 18/85, 37/88, 18/89, 40/89, 72/89, 42/90 и 74/90), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ПОМОЋНИКА САВЕЗНОГ СЕКРЕТАРА ЗА РАЗВОЈ

Поставља се Предраг Пашић, шеф Кабинета савезног секретара за развој, за помоћника савезног секретара за развој.

Савезно извршно веће

С.п.п. бр. 910/1

4. априла 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

УКАЗИ

На основу члана 315. тачка 5. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Председништво Социјалистичке Федеративне Републике Југославије доноси

УКАЗ

О ОПОЗИВУ СА ДУЖНОСТИ ИЗВАНРЕДНОГ И ОПУНОМОЋЕНОГ АМБАСАДОРА СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У КРАЉЕВИНИ ЛЕСОТО И О ПОСТАВЉЕЊУ ИЗВАНРЕДНОГ И ОПУНОМОЋЕНОГ АМБАСАДОРА СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У КРАЉЕВИНИ ЛЕСОТО

I

Опозива се

Мојсов Андон са дужности изванредног и опуномоћеног амбасадора Социјалистичке Федеративне Републике Југославије у Краљевини Лесото.

II

Поставља се

Лекић Миодраг, изванредни и опуномоћени амбасадор Социјалистичке Федеративне Републике Југославије у Републици Мозамбик, за изванредног и опуномоћеног амбасадора Социјалистичке Федеративне Републике Југославије у Краљевини Лесото са седиштем у Мапуту.

III

Савезни секретар за иностране послове извршиће овај указ.

IV

Овај указ ступа на снагу одмах.

У бр. 12

5. априла 1991. године
Београд

Председник
Председништва СФРЈ,
др Борисав Јовић, с. р.

САДРЖАЈ:

	Страна
345. Закон о изменама и допунама Закона о војној обавези	537
346. Закон о изменама и допунама Закона о контроли квалитета пољопривредних и прехранбених производа у спољнотрговинском промету	538
347. Закон о изменама и допунама Закона о забрани одржавања и успостављања економских односа са Јужноафричком Републиком	539
348. Одлука о измени и допуни Одлуке о продужењу мандата делегата из скупштине социјалистичких република и скупштине социјалистичких аутономних покрајина у Већу република и покрајина Скупштине Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, као и функционера у Већу република и покрајина које оно бира, односно именује	540
349. Одлука о избору судија Уставног суда Југославије	540
350. Закључци Савезног већа Скупштине СФРЈ поводом разматрања Експозеа председника Савезног извршног већа	540
351. Закључци Савезног већа Скупштине СФРЈ поводом разматрања проблематике слободног протока информација на целом југословенском простору	541
352. Одлука о ослобођењу од плаћања посебне таксе на увезену робу на увоз одређене робе	542
353. Одлука о ослобођењу од плаћања посебне дажбине за изравнање пореског оптерећења увезене робе на увоз одређене робе	542
354. Наредба о висини посебне дажбине при увозу пољопривредних и прехранбених производа	542
355. Наредба о висини трошкова поступка одобравања увођења у производњу стране сорте пољопривредног и шумског биља	547
356. Правилник о условима за образовање лабораторије за преглед расхладних судова за млеко (лактофриза), млекомера и мерних судова	547
357. Правилник о обавезном атестирању производа који проузрокују радио-фреквенцијске сметње и о условима које морају испуњавати предузећа и друга правна лица овлашћена за атестирање тих производа	548
358. Правилник о обавезном атестирању пријемних антена за телевизијске и звучне радиофонске емисије у фреквенцијском опсегу од 30 MHz до 1 000 MHz и условима које морају испуњавати предузећа и друга правна лица овлашћена за атестирање тих производа	549
359. Правилник о техничким нормативима за хидрантску мрежу за гашење пожара	550
360. Правилник о врсти обавеза, њиховој висини, начину и роковима спровођења обавезне мултилатералне компензације	554
361. Подаци о износу просечног месечног чистог личног дохотка по раднику исплаћеног за претходна три месеца у привреди републике и аутономне покрајине и привреди Социјалистичке Федеративне Републике Југославије	557
362. Одлука о издавању благајничких записа Народне банке Југославије које су банке дужне да уписују из средстава кредита добијених од Агенције федерације за осигурање депозита и санацију банака	557

Келч у обзир

	Страна		Страна
363. Одлука о одобравању краткорочног кредита Агенцији федерације за осигурање депозита и санацију банака ради обезбеђивања финансијске подршке банкама и условима под којима се овај кредит одобрава и користи — — — — —	557	Одлука о оцењивању уставности одредбе члана 171. став 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању — — — — —	561
364. Одлука о измени и допуни Одлуке о условима и начину давања кредита банкама и другим финансијским организацијама за одржавање дневне ликвидности — — — — —	558	Одлука о оцењивању уставности одредаба чл. 1. и 4. и члана 6. став 3. Закона о исплати личних доходака, средстава за непосредну заједничку потрошњу и средстава за исхрану радника у току рада — — — — —	562
365. Одлука о изменама Одлуке о начину и условима активирања јемства Народне банке Југославије по штедним уложима и текућим рачунима грађана у динарима — — — — —	559	Решење о обустави извршења појединачних аката и радњи предузетих на основу Одлуке о уплаћивању и усмеравању дела основног пореза на промет производа и услуга у промету — — — — —	563
366. Одлука о допуни Одлуке о обавези овлашћених банака да држе одређени износ у девизима као минималну резерву за одржавање ликвидности у плаћањима према иностранству у периоду од 1. јануара до 31. децембра 1991. године — — — — —	559	Решење о обустави извршења појединачних аката и радњи предузетих на основу Одлуке о цијенама нафте и нафтних деривата — — — — —	563
367. Одлука о изменама и допунама Одлуке о начину вођења девизног рачуна и девизног штедног улога домаћег и страног физичког лица — — — — —	559	Решење о обустави извршења појединачних аката и радњи предузетих на основу Одлуке о привременом уплаћивању и усмеравању дела основног пореза на промет производа и услуга у промету и наплаћених царина, других увозних дажбина и лежарине — — — — —	564
Одлука о оцењивању уставности и законитости Наредбе о начину обрачунавања дела личног дохотка по основу минулог рада у пензијски основ уживалаца војних пензија — — — — —	560	Постављења и разрешења — — — — —	564
		Укази — — — — —	565